114

Lambertus à Bomell
amicitiae ergo dedit
hunc librum Valen-
tino Losceio Walters-
husio in sui perpetuam
memoriam Anno
1569 decimo quar-
to Calendas Junij
in Gymnasio Ge-
danensi

n. 74.

BIBLIOTH. ACADEM. DORPAT.

E
Collectione Bibliorum
Just. Bergmann

Bibl. Bergm.
№ 95.

(13622)

1524

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

προφέτου καὶ βασιλέ-
ως τοῦ Δαβίδ.

τοῦ προτέρου ἀμο-
λωπότερον.

*Argentora. apud
Vuolf. Cephal.*

Ἰωάννης ὁ Λεοντονίκης τοῖς ἱερῶν πραγμάτων σπουδαίοις, εὖ πράττειν.

Υκ ἀνόμως κατὰ νόον ἐμὸν ἅπαντα
ὁ περὶ μὲν ἀγῶνος τοῦ ὀλυμπικοῦ ὁ
πίνδαρος ᾖδεν, ἐγώ γ᾽ ἂν ζαθέῳ
ψαλτηρίῳ προσθείην οὕτως. ᾨδὰς εἰ δὲ
γαρύεν, ἔλδεαι φίλον ἦτορ, μηκέτ᾽ ἀελίου
σκόπει ἄλλο θαλπνότερον, ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον, ἐρήμας δι᾽ αἰθέρος. μηδὲ τοῦ
δαβὶδ ἀείδαν φέρτεραν αὐδάσομεν. Τοῦτο
μὲν ὅτι πάντα τὰ περὶ τοῦ χριστοῦ μαντεύματα κατέχοι, τοῦτο δὲ ὅτι ὡς κειμήλιον ἁπάντων τῶν ἱερῶν εἴη. τοῦτο μὲν οὖν ψαλτήριον σπουδαίοις ὑμῖν παρασκευασθὲν σμικρότερον, εὐκάρδια μάρψατε, βουλόμενοι κεφάλαιον τῶν
τ᾽ προγράφοι, σπουδὴν ὑμῶν ὀφείλοντα, εἰς
μείζον᾽ ὀτρύνεται ἀσκελές. ἔρρωσθε.

Bergm A
TRÜ Raamatukogu
81

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ
ἀνεπίγραφος παρ᾽ ἑβραίοις.

ΔΑΒΙΔ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ
Βασιλέως μέλος. α 1

Ακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. καὶ
μ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη. καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. Ἀλλ᾽ ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων. ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ. Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται. καὶ πάντα

487 11160

ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται. Οὐχ' οὕτως
οἱ ἀσεβεῖς οὐχ' οὕτως. ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς
ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει
οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. Οὐ γι-
νώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων. καὶ ὁδὸς ἀσε-
βῶν ἀπολεῖται. Ψαλμὸς τοῦ δαβίδ. β

2 Νατὶ ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμε-
ι λέτησαν κενά. Παρέστησαν οἱ βα-
σιλεῖς τῆς γῆς. καὶ οἱ ἄρχοντες συ-
νήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ τοῦ κυρίου καὶ
κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. Διαῤῥήξωμεν τοὺς
δεσμοὺς αὐτῶν. καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν
τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρα-
νοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς. καὶ ὁ κύριος
ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς
αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐ-

τοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην
βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ. ἐπὶ σιὼν ὄρος τὸ ἅγι-
ον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου.
Κύριος εἶπε πρὸς με υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ
σήμερον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐ-
μοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν
σου. καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ
σιδηρᾷ. ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις
αὐτούς. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε. παι-
δεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.
Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ. καὶ ἀγαλ-
λιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδεί-
ας μήποτε ὀργισθῇ κύριος. καὶ ἀπολεῖσθε
ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει
ὁ θυμὸς αὐτοῦ μακάριοι πάντες οἱ πεποι-
θότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ὁπότε ἀπεδί-
δρασκεν ἀπὸ προσώπου ἀβεσσαλὼμ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. γ

κ ύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές
με. πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾿ ἐμέ. πολ-
λοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐ-
τῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου
εἶ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου. Φωνῇ
μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα. καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ
ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνω-
σα. ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύ-
κλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. ἀνάστα κύριε σῶσόν
με ὁ θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας ἁμαρ-
τωλῶν συνέτριψας τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ
τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ
Δαβίδ. δ

ε Ν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκου-
σάς μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης
μου. ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. οἰκτείρησόν
με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι. ἵνα
τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦ-
δος; Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε κύριος
τὸν ὅσιον αὐτοῦ. κύριος εἰσακούσεταί μου
ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Ὀρ-
γίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. ἃ λέγετε ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν
κατανύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύ-
νης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον. πολλοὶ λέγου-
σι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; Ἐσημειώθη
ἐφ᾿ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε.

ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.
Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν
ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοι-
μηθήσομαι καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ κύριε κατὰ
μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ψαλμὸς
τῷ Δαβίδ.

Α' ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε. σύ-
τ νες τῆς κραυγῆς μου. πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. ὁ βασιλεύς
μου καὶ ὁ θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξο-
μαι κύριε. τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.
Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με. ὅτι
οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροι-
κήσει σοι πονηρευόμενος. οὐδὲ διαμενοῦσι
παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐ-
μίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀ-

νομίαν. ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδε-
λύσσεται κύριος. ἐγὼ δὲ ἐν πλήθει τοῦ ἐλέους
σου. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου. προσκυ-
νήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου. ἐν φόβῳ μου.
Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου
τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν ἀλήθεια ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τά-
φος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν. ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός.
Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν.
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐ-
τούς. ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε. Καὶ εὐ-
φρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ.
εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν
αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ

ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. ὅτι σὺ εὐλογήσεις
δίκαιον. Κύριε ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστε-
φάνωσας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης
ψαλμὸς τοῦ δαβίδ. ς

6
κ Ύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν
με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι. ἴασαί με κύριε, ὅτι ἐ-
ταράχθη τὰ ὀστᾶ μου. Καὶ ἡ ψυχή μου ἐτα
ράχθη σφόδρα. καὶ σὺ κύριε ἕως πότε. ἐπίστρε
ψον κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. Σῶσόν με
ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανά
τῳ ὁ μνημονεύων σου. ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξο
μολογήσεταί σοι; Ἐκοπίασα ἐν τῷ στενα-
γμῷ μου. λούσω καθ᾽ ἑκάστην νύκτα τὴν κλί-
νην μου. ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέ
ξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου

ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπό-
στητε ἀπ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν. ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς
τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἤκουσε κύριος τῆς δεήσε-
ώς μου. κύριος τὴν προσευχήν μου προσε-
δέξατο. Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν
πάντες οἱ ἐχθροί μου. ἀποστραφείησαν καὶ
καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Δόξα.

Ψαλμὸς τοῦ δαβίδ. ὃν ᾖσε τῷ κυρίῳ
ὑπὲρ τῶν λόγων χουσὶ υἱοῦ ἰεμενεῖ. ζ 7

Ύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶ-
κ σόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων
με καὶ ῥῦσαί με. Μήποτε ἁρπά-
σῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου. μὴ ὄντος λυτρου-
μένου μηδὲ σώζοντος. Κύριε ὁ θεός μου εἰ
ἐποίησα τοῦτο. εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου,

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι
κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου
κενός. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυ-
χήν μου καὶ καταλάβοι. καὶ καταπατήσαι εἰς
γῆν τὴν ζωήν μου. καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν
κατασκηνώσαι. Ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου
ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. Καὶ
ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου, ἐν προστάγματι
ᾧ ἐνετείλω. καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει
σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.
κύριος κρινεῖ λαούς. Κρῖνόν μοι κύριε κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου. καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν
μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁ-
μαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον. ἐτάζων
καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεός. Η δικαία ἡ βοή-
θειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐ-
θεῖς τῇ καρδίᾳ. Ο θεὸς κριτὴς δίκαιος

καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος. καὶ μὴ ὀργὴν
ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἐὰν μὴ ἐπιστρα-
φῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει. τὸ τόξον
αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐ-
τῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου· τὰ βέλη αὐτοῦ
τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο. Ἰδοὺ ὠδίνη-
σεν ἀδικίαν. συνέλαβε πόνον καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν. Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐ-
τόν. καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.
Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ.
καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσε-
ται. Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ κατὰ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ. καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι
τοῦ κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος. ὑπὲρ τῶν ληνῶν.
ψαλμὸς τῷ δαβίδ. Η 8

κ Υριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν

τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς ἔργα τῶν δακτύλων σου· σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας. Τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ. ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν. Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους. δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν. καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας. ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης. τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Δόξα, κάθισμα. α

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ,
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. θ 9

ε Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί. ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω. ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου. ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων τὴν δικαιοσύνην. Ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής. τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες.

Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἤχου, καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

Ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ. κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι. βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσι. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου. ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντας σε κύριε. Ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν σιών· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη. οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων. Ἐλέησόν με κύριε ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου. Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σιών. Ἀγαλλιασώμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν. Ἐν παγίδι ταύτῃ ᾗ

ἔκρυψαν

ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν. Γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν· ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός. Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην. πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός. ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος. Ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος. κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ᾽ αὐτούς. γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν. Ἵνα τί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν. ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσιν. Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός. συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται. Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται. Παρώξυνε τὸν κύριον ὁ ἁμαρ-

τωλός. κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ. Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ. Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῶ. ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ. Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος. Ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων. ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῷον. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν. ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ. Ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν, ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν. Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιλέλησται ὁ θεός. ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θεόν. εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σου.

Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός. ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός. Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ. ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ. Κύριος βασιλεύσει εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε κύριε. τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου. Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ. ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ι
Πὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα πῶς ἐρεῖτε τῇ
β ψυχῇ μου μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς
στρουθίον. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἐνέτειναν τόξον. ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν
τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκ[illegible] τοὺς εὐθεῖς τῇ
καρδίᾳ. Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω αὐτοὶ καθεῖ-
λον. ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; Κύριος ἐν
ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος
αὐτοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα
ἐπιβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δί-
καιον καὶ τὸν ἀσεβῆ. ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδι-
κίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. Ἐπιβρέξει
ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας πῦρ καὶ θεῖον καὶ
πνεῦμα καταιγίδος, ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐ-
τῶν. Ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠ-
γάπησεν. εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλ-
μὸς τῷ δαβίδ. ια 11
Ὦσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.
β ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ
τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Μάταια ἐ-
λάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ χεί-
λη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε
κακά. Ἐξολοθρεύσει κύριος πάντα τὰ
χείλη τὰ δόλια. γλῶσσαν μεγαλοῤῥήμονα.
Τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυ-
νοῦμεν. τὰ χείλη ἡμῶν παρ᾽ ἡμῖν ἐστι. τίς ἡ-
μῶν κύριός ἐστιν; Ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας
τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν
ἀναστήσομαι λέγει κύριος. Θήσομαι ἐν σω-
τηρίῳ, παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λόγια
κυρίου, λόγια ἁγνά. ἀργύριον πεπυρωμέ-
νον, δοκίμιον τῇ γῇ κεκαθαρισμένον ἑπτα-
πλασίως. Σὺ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς καὶ

διατηρήσαις ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύ-
της, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς
περιπατοῦσι. κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώ-
ρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

12 Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ιβ

Ως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος
ε ὡς πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ. Εως τίνος θήσομαι
βουλὰς ἐν ψυχῇ μου. ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου
ἡμέρας καὶ νυκτός. Εως πότε ὑψωθήσεται
ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ. ἐπίβλεψον, εἰσάκου-
σόν μου κύριε ὁ θεός μου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον. μή-
ποτε εἴποι ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς αὐ-
τόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σα-
λευθῶ. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.
Αγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτη-
ρίῳ σου. ᾄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με.
καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τοῦ δαβίδ. ιγ 13

Ιπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ
ε ἔστι θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐ-
βδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν.
οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα. οὐκ ἔστιν, ἕως ἑ-
νός. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. τοῦ ἰδεῖν εἰ
ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. Πάντες ἐξέ-
κλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν. οὐκ ἔστι ποιῶν
χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Οὐχὶ γνώ-
σονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομί-
αν, οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρ-
του. Τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ἐκεῖ ἐδει-
λίασαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος. Οτι κύρι-
ος ἐν γενεᾷ δικαίᾳ. βουλὴν πτωχοῦ κατῃ-
σχύνατε, ὁ δὲ κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.

Τίς δώσει ἐκ σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ ἰσραήλ
ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἀγαλλιάσεται ἰακὼβ καὶ εὐ-
φρανθήσεται ἰσραήλ. Δόξα.

14 Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ιδ

Ύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώ-
κ ματί σου ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄ-
ρει ἁγίῳ σου. Πορευόμενος ἄμω-
μος· καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν
ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. ὃς οὐκ ἐδόλωσεν
ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλη-
σίον αὐτοῦ κακόν. καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν
ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ
πονηρευόμενος. τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν κύριον
δοξάζει. Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἀθετῶν. τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τό-
κῳ. καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν. Ὁ ποι-
ῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Στηλογραφία τῷ δαβίδ. ιε 15

Ύλαξόν με κύριε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
φ Εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σύ ὅτι
τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις. Τοῖς
ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύ-
ριος. πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.
Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν. μετὰ ταῦ-
τα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συ-
ναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων. οὐδ' οὐ μὴ μνη-
σθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. Κύ-
ριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου
μου. σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν
μου ἐμοί. Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρα-
τίστοις μου. καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί
ἐστιν. Εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά
με. ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νε-
φροί μου. Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου
διὰ παντός. ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ

σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου· καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην· οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ. ις

Ἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου πρόσχες τῇ δεήσει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι. οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός. ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων. διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου. ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεός. κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου. φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με. ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον. τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν. τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με. τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν. καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλι-
σον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσε-
βοῦς. ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.
Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐ-
τοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. καὶ τῶν κεκρυμμένων
σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν, Ἐχορτάσθησαν
ὑῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις
αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ
προσώπῳ σου. Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆ-
ναί μοι τὴν δόξαν σου. Δόξα, κάθισμα. β

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ Δαβίδ.
ἃ ἐλάλησε τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς
ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ κύριος
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ
χειρὸς Σαοὺλ καὶ εἶπεν. ιζ

ἀ Γαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου. κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ
ῥύστης μου. Ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ

ἐπ' αὐτόν. Ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σω-
τηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου. Αἰνῶν ἐπικα-
λέσομαι τὸν κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθή-
σομαι. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου καὶ χεί-
μαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με. Ὠδῖνες
ᾅδου περιεκύκλωσάν με. Προέφθασάν με
παγίδες θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με
ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον. καὶ πρὸς τὸν θεόν μου
ἐκέκραξα. Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φω-
νῆς μου. καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσε-
λεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. Καὶ ἐσαλεύθη καὶ
ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀ-
ρέων ἐταράχθησαν. καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠρ-
γίσθη [illegible] ος. Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀρ-
γῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλε-
γήσεται. ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη καὶ γνόφος
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερου-

βὶμ καὶ ἐπετάσθη. ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ. κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ. σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων. Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον. χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ κύριος καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς. Καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων. καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με. προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν. καὶ ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου. καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου.

Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν. ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με. Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου. καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου. καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου. καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ. καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου. καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ. καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῷος ἔσῃ. Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ. καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις. καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε· ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος. Ὁ θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ· τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα· ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ᾽ αὐτόν. Ὅτι τίς θεὸς πάρεξ τοῦ κυρίου; ἢ τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; Ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου· καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με. Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.

δωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου. Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος· καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου.

καὶ οὐκ ἠ-

καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν. Ἐκθλίψω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι· πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου. Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ᾽ ἐμὲ ὑποκάτω μου. Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας. Ἐκέκραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χνοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς. Ῥύσῃ με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ· καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι. εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου. υἱοὶ

ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι. υἱοὶ ἀλλότριοι ἐ-
παλαιώθησαν καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων
αὐτῶν. Ζῇ κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός. καὶ
ὑψωθήτω ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Ὁ θε-
ὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί. καὶ ὑποτά-
ξας λαοὺς ὑπ᾽ ἐμέ. ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν
μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽
ἐμὲ ὑψώσεις με. ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσαι
με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνε-
σι κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Μεγα-
λύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως. καὶ ποι-
ῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ δαβὶδ καὶ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Δόξα.

ιθ Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ιη

Ι οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ. ποίη-
σιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέω-

μα. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα. καὶ
νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. Οὐκ εἰσὶ λα-
λιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ
αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν. καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥή-
ματα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα
αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος
ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δρα-
μεῖν ὁδόν. ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος
αὐτοῦ. Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ, ἕως ἄκρου τοῦ
οὐρανοῦ. καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς
θέρμης αὐτοῦ. Ὁ νόμος κυρίου ἄμωμος ἐπι-
στρέφων ψυχάς. ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ σο-
φίζουσα νήπια. Τὰ δικαιώματα κυρίου εὐ-
θεῖα εὐφραίνοντα καρδίαν. ἡ ἐντολὴ κυρίου
τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος
κυρίου ἁγνὸς, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά· ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου. Ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. Κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ιθ.

Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω. Δῴη σοι κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Πληρώσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέ-

σημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

20 Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. κ

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς· καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἔδωκας αὐτῷ· καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν. εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι, πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς. καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς. καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλὰς αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆσαι. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου, ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. ᾄσομεν

καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Δόξα.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ,

ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς,

ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. κα

Θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπές με. μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. Ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν. ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν. Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος. ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με. ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν. Ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν. σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός. ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου. ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας. Ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου θεός μου εἶ σύ, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι θλῖψις ἐγγύς. ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί. ταῦροι πίονες περιέσχον με. Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν. ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου. καὶ ἡ γλῶσσά μου

κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου. καὶ εἰς χοῦν
θανάτου κατήγαγές με. Ὅτι ἐκύκλωσάν
με κύνες πολλοί. συναγωγὴ πονηρευομέ-
νων περιέσχόν με. Ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ
πόδας μου. ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ
μου. αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.
Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς. καὶ
ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ
δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ'
ἐμοῦ εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.
Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου. καὶ
ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶ-
σόν με ἐκ στόματος λέοντος. καὶ ἀπὸ κερά-
των μονοκερώτων, τὴν ταπείνωσίν μου.
Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς
μου. ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Οἱ
φοβούμενοι τὸν κύριον αἰνέσατε αὐτόν.

ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν.
Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα
Ἰσραήλ. Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσ-
ώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. Οὐδὲ
ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.
καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσή-
κουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου.
ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί
σοι. τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον
τῶν φοβουμένων αὐτόν. Φάγονται πέ-
νητες καὶ ἐμπλησθήσονται. καὶ αἰνέσουσι
κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν. Ζήσονται
αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς
κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ,
πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.

Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπό-
ζει τῶν ἐθνῶν. ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν
πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προ-
πεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν.
Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ. καὶ τὸ σπέρμα
μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ
κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη καὶ ἀναγγελοῦσι
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. λαῷ τῷ τεχθησο-
μένῳ ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ. κβ

22 ύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
κ ὑστερήσει. εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀνα-
παύσεως ἐξέθρεψέ με. τὴν ψυχήν μου ἐ-
πέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιο-
σύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ

καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ
φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.
Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί
με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν
μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων
με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου
καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡσεὶ κρά-
τιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πά-
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κα-
τοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα
ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. 23

τῆς μιᾶς σαββάτων. κγ

Οῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐ-
τ τῆς ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κα-
τοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θα-
λασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν. καὶ ἐπὶ πο-

ταμῶν, ἡτοίμασεν αὐτήν. Τίς ἀναβήσεται
εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου. ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ
ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ
καρδίᾳ. ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησί-
ον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυ-
ρίου. καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος
αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεά, ζητούντων τὸν κύριον, ζη-
τούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ἰακώβ. Ἄρατε
πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύ-
λαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς
δόξης. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξ-
ης. κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός. κύριος
δυνατὸς ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρ-
χοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι.
καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς
ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. κύριος τῶν

δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
Δόξα, Κάθισμα. γ

ΨΑΛΜΟΣ τῷ δαβίδ. κδ

Ρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου. ὁ
π θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καται-
σχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. Μηδὲ κατα-
γελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου. καὶ γὰρ πάν-
τες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυν-
θῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διὰ
κενῆς. Τὰς ὁδούς σου κύριε γνώρισόν μοι.
καὶ τὰς τρίβους σου, δίδαξόν με. Ὁδήγη-
σόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου. καὶ δίδαξόν με,
ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου. καὶ σὲ ὑπέμει-
να ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν
σου κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰ-
σίν. Ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας
μου μὴ μνησθῇς, Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθη-

τί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κύριε.
Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ κύριος· διὰ τοῦτο νο-
μοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδη-
γήσει πραεῖς ἐν κρίσει. διδάξει πραεῖς ὁ-
δοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος
καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου κύριε, καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ
μου πολλὴ γάρ ἐστι. Τίς ἄνθρωπος ὁ
φοβούμενος τὸν κύριον. νομοθετήσει αὐ-
τῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ᾑρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν
ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐ-
τοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα κύρι-
ος τῶν φοβουμένων αὐτόν. καὶ ἡ διαθή-
κη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί
μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν κύριον. ὅτι αὐ-
τὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας
μου. Ἐπί-

μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με.
ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ
θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν. ἐκ
τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν
ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄ-
φες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς
ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος
ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυ-
χήν μου καὶ ῥῦσαί με. μὴ καταισχυνθείην
ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐ-
κολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε. Λύ-
τρωσαι ὁ θεὸς τὸν ἰσραήλ, ἐκ πασῶν τῶν θλί-
ψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ τοῦ δαβίδ. κε

Κρῖνόν με κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ
* μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλ-

πίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με κύ-
ριε καὶ πείρασόν με. πύρωσον τοὺς νεφρούς
μου καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου
κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστί, καὶ εὐη-
ρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα
μετὰ συνεδρίου ματαιότητος. καὶ μετὰ
παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίση-
σα ἐκκλησίαν πονηρευομένων. καὶ μετ' ἀ-
σεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις
τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστή-
ριόν σου κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰ-
νέσεώς σου καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυ-
μάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν
οἴκου σου. καὶ τόπον σκηνώματος δό-
ξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν
τὴν ψυχήν μου. καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμά-
των τὴν ζωήν μου. Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνο-
μίαι. ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ
δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. λύτρωσαί με
κύριε καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πούς μου ἔστη
ἐν εὐθύτητι. ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε
κύριε.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

πρὸ τοῦ χρισθῆναι. κϛ 26

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ
μου, τίνα φοβηθήσομαι. Κύριος
ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. ἀπὸ τί-
νος δειλιάσω. Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐ-
μὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας
μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου
αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρα-
τάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθή-
σεται ἡ καρδία μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ'
ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

Μίαν ᾐτησάμην παρὰ κυρίου, ταύτην ζητήσω· τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα κυρίου· καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου· ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. Ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με· καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ᾽ ἐχθροὺς μου. Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ.

Εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου.

Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ· μὴ ἀποσκορακίσῃς με· καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με· ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με· ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι· καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν κύριον· ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒ. κζ 27

Ρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι· ὁ θεός
π μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ·

καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ· ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου. Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν· καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν, μὴ συναπολέσῃς με. Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν. κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

Δὸς αὐτοῖς κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, δὸς αὐτοῖς. ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς. Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου· καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ. καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς. Εὐλογητὸς κύριος ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου· ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου. καὶ ἐβοηθήθην. Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου· καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι. Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. καὶ ποίμανον αὐτούς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.
Ἐξοδίου σκηνῆς. κη 28

Νέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν·
ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ
αὐτοῦ. Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. ὁ θε-
ὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, κύριος ἐπὶ ὑδάτων
πολλῶν. Φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύι, φωνὴ κυρί-
ου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ, Φωνὴ κυρίου συν-
τρίβοντος κέδρους καὶ συντρίψει κύριος τὰς
κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐ-
τὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον καὶ ὁ ἠγα-
πημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ κυ-
ρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνὴ κυ-
ρίου συσείοντος ἔρημον. καὶ συσείσει κύ-
ριος τὴν ἔρημον Καδδής. Φωνὴ κυρίου
καταρτιζομένη ἐλάφους. καὶ ἀποκαλύψει
δρυμούς. καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις
λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κα-
τοικιεῖ. καὶ καθιεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώ-
σει. κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαβίδ. κθ. 29

Ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με. καὶ
β οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ'
ἐμέ. Κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα
πρὸς σὲ καὶ ἰάσω με. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅ-
δου τὴν ψυχήν μου. ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν κατα-
βαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλατε τῷ κυρίῳ
οἱ ὅσιοι αὐτοῦ. καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ
τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ. καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐ-
τοῦ. Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός.

καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθυμίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν. Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἤκουσε κύριος καὶ ἠλέησέ με κύριος ἐγενήθη βοηθός μου. Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί. διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ. κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ἐκστάσεως. λ 30

Πὶ σοὶ κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυν-
ε θείην εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με. Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου. τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν. καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς. ἔκρυψάν μοι. ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε. εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας μα-

ματαιότητας διακενῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυ-
ρίῳ ἤλπισα. ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθή-
σομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου. Ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ
τὴν ταπείνωσίν μου· ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγ-
κῶν τὴν ψυχήν μου. καὶ οὐ συνέκλεισάς
με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. ἔστησας ἐν εὐρυχώ-
ρῳ τοὺς πόδας μου. Ἐλέησόν με κύριε,
ὅτι θλίβομαι. ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλ-
μός μου. ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου. Ὅτι
ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου καὶ τὰ ἔτη μου
ἐν στεναγμοῖς. Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰ-
σχύς μου. καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.
Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην
ὄνειδος. καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα καὶ
φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ θεωροῦντές
με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ. ἐπελήσθην ὡσεὶ νε-
κρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος

ἀπολωλός. ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν πα-
ροικούντων κυκλόθεν. Ἐν τῷ ἐπισυ-
ναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ. τοῦ λαβεῖν
τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐ-
πὶ σοί κύριε ἤλπισα. εἶπα, σὺ ὁ θεός μου
ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου. Ῥῦσαί
με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν κατα-
διωκόντων με. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου. σῶσόν με ἐν τῷ
ἐλέει σου. κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐ-
πεκαλεσάμην σε. Αἰσχυνθείησαν ἀσε-
βεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου. Ἄλαλα
γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα
κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ
καὶ ἐξουδενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς
χρηστότητός σου κύριε. ἧς ἔκρυψας τοῖς
φοβουμένοις σε. Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπί-

ζουσιν ἐπὶ σέ. ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Καταχρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ. ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος. καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ἡμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ. συνέσεως. λα

Ακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.
μ καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακάριος ἀνήρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. Ὅτι ἐσίγησα ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου. ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου. ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσ

εὔξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι. Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με. τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε, ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις.

Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ. τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Δόξα, κάθισμα. δ.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. λβ

α Γαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ. τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ. ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν. καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ. Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.

Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ κύριος. τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης. τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. Φοβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ.

ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κα-
τοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Ὅτι αὐτὸς
εἶπε καὶ ἐγενήθησαν. αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ
ἐκτίσθησαν. Κύριος διασκεδάζει βου-
λὰς ἐθνῶν. ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν.
καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. Ἡ δὲ βου-
λὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. λογισ-
μοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γε-
νεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι κύριος
ὁ θεὸς αὐτοῦ. λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κλη-
ρονομίαν ἑαυτῷ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν
ὁ κύριος. εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀν-
θρώπων. Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐ-
τοῦ. ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν γῆν. Ὁ πλάσας κατὰ μό-
νας τὰς καρδίας αὐτῶν. ὁ συνιεὶς εἰς πάν-
τα τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ σώζεται

βασιλεὺς. διὰ πολλὴν δύναμιν. καὶ γίγας
οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.
Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν. ἐν δὲ πλήθει
δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. Ἰδοὺ
οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους
αὐτόν. τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ κυρίῳ.
ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν.

Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρ-
δία ἡμῶν. καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ
αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. Γένοιτο κύριε τὸ ἔ-
λεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ. Ὅτε ἠλλοίωσε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον ἀβιμέλεχ καὶ
33 ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν. λγ

Υ̓λογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ και-
ε ρῷ· διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν
τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ κυρίῳ
ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου. ἀκουσάτωσαν
πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνα-
τε τὸν κύριον σὺν ἐμοί. καὶ ὑψώσωμεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν
κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεών μου, ἐρρύσατό με. Προσέλθε-
τε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε. καὶ τὰ πρό-
σωπα ὑμῶν, οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος
ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ κύριος εἰσήκου-
σεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐ-
τοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγε-
λος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν,
καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδε-
τε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος. μακάριος ἀνήρ,
ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν κύ-
ριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν
ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλού-
σιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν. οἱ δὲ ἐκ-
ζητοῦντες τὸν κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται
παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ
μου, φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς
ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν ἀγαπῶν ἡμέ-
ρας ἰδεῖν ἀγαθάς. Παῦσον τὴν γλῶσσάν
σου ἀπὸ κακοῦ. καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λα-
λῆσαι δόλον. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ
ποίησον ἀγαθόν. ζήτησον εἰρήνην καὶ δί-
ωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαί-

ους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν. καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν, ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν. καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων. καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κύριος. Φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν. ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός. καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα.

ψαλμὸς τῷ δαβίδ. λδ 34

Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με. πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με. εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν, σκότος καὶ ὀλίσθημα. καὶ ἄγγελος

κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι δωρε-
ὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐ-
τῶν. μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

Ἐλθέτω αὐτῷ παγὶς ἣν οὐ γινώσκει. καὶ
ἡ θήρα ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν. καὶ
ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυ-
χή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ. τερ-
φθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάν-
τα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι. κύριε κύριε τίς ὅμοι-
ός σοι. Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς
στερεωτέρων αὐτοῦ. καὶ πτωχὸν καὶ πένητα
ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάν-
τες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσ-
κον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι
πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυ-
χῇ μου. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενο-
χλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον. Καὶ ἐτα-
πείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου. καὶ ἡ προσ-
ευχή μου, εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσε-
ται. Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ
οὕτως εὐηρέστουν. ὡς πενθῶν καὶ σκυθρω-
πάζων, οὕτως ἐταπεινούμην. Καὶ κατ᾿
ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν. συ-
νήχθησαν ἐπ᾿ ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων.

Διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν. ἐπεί-
ρασάν με. ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ.
ἔβρυξαν ἐπ᾿ ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.
Κύριε πότε ἐπόψῃ, ἀποκατάστησον τὴν ψυ-
χήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ
λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογή-
σομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ. ἐν λαῷ βα-
ρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ
ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως. οἱ μισοῦντές με
δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν· καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν. εἶπον εὖγε εὖγε. εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες κύριε μὴ παρασιωπήσῃς. κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι κύριε καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου. ὁ θεός μου, καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, κύριε ὁ θεός μου καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν. Εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν. μηδὲ εἴποιεν κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν. ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν, οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου. Καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου. ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ δαβίδ. λε 35

ΦΗσὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ. οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ. τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.

Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος. οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι. Ἀνομίαν διελογίσατο, ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ. παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ. κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε.

Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ. τὰ κρίματά σου, ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε. ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι. Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου. καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Μὴ ἐλθέτω μοι πούς ὑπερηφανίας. καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με. Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ. λϛ 36

Η παραζήλου ἐν πονηρευομένοις
μ μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀ-
νομίαν. Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται. καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται. Ἔλπισον ἐπὶ κύριον καὶ ποίει χρηστότητα. καὶ κατασκήνου τὴν γῆν καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς. Κατατρύφησον τοῦ κυρίου καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου. καὶ ἔλπισον ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ αὐτὸς ποιήσει.

Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρίμά σου ὡς μεσημβρίαν. ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ καὶ ἱκέτευσον αὐτόν.

Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν

τῇ ὁδῷ αὐτοῦ. ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν. μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι. Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται. οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός. καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.

Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν. καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.

Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον. καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ. Ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν ὅτι προβλέπει, ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί. ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν. Τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα. τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν. καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν. Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται. ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ κύριος. Γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων. καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται. Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ. καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ, χορτασθήσονται. ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται. Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου, ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι. ἐκλείποντες, ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον. Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει. ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ διδωσιν.

Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν

οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν, ἐξολοθρευθήσον-
ται. Παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώ-
που κατευθύνεται. καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θε-
λήσει σφόδρα. Ὅταν πέσῃ οὐ καταρα-
χθήσεται. ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐ-
τοῦ. Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγή-
ρασα. καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλε-
λειμμένον. οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν
ἄρτους. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δα-
νείζει ὁ δίκαιος. καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς
εὐλογίαν ἔσται. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ
ποίησον ἀγαθὸν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶ-
να αἰῶνος. Ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν. καὶ
οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ εἰς
τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἄνομοι δὲ ἐκ-
διωχθήσονται. καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολο-
θρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι
γῆν. καὶ

γῆν. καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶ-
νος ἐπ᾽ αὐτῆς. Στόμα δικαίου, μελετή-
σει σοφίαν. καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει
κρίσιν. Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρ-
δίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ
διαβήματα αὐτοῦ. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτω-
λὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι
αὐτόν. Ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλί-
πῃ αὐτὸν, εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. οὐδ᾽ οὐ
μὴ καταδικάσηται αὐτὸν, ὅταν κρίνηται
αὐτῷ. Ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύλαξον
τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατα-
κληρονομῆσαι γῆν. ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι
ἁμαρτωλοὺς ὄψει. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερ-
υψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέ-
δρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ παρῆλθον καὶ ἰ-
δοὺ οὐκ ἦν. καὶ ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὑ-

ρεθῆ ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα. ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό. τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου. καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν, ἐν καιρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος καὶ ῥύσεται αὐτούς. καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν. καὶ σώσει αὐτούς. ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα. κάθισμα.

Ψαλμὸς τῷ δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ σαββάτου. λζ

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι. καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου. οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου, ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου. ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους. ὅλην τὴν ἡμέραν, σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα. ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με
ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φί-
λοι μου καὶ οἱ πλησίον μου, ἐξ ἐναντίας
μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν. Καὶ οἱ ἔγγιστά
μου, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. καὶ ἐξεβιάζον-
το, οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Καὶ οἱ
ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιό-
τητας. καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤ-
κουον. καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ
στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην, ὡσεὶ ἄνθρω-
πος οὐκ ἀκούων. καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στό-
ματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοί κύριε
ἤλπισα. σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου.
Ὅτι εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχ-
θροί μου. καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου
ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν. Ὅτι ἐγὼ
εἰς μάστιγας ἕτοιμος. καὶ ἡ ἀλγηδών μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀ-
νομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ. καὶ μεριμνήσω
ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί
μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ. καὶ
ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγα-
θῶν, ἐνδιέβαλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀ-
γαθοσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε
ὁ θεός μου μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Πρό-
σχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, κύριε τῆς σω-
τηρίας μου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθοὺμ ᾠδὴ
τῷ Δαβίδ. λη

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ
μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου.

Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακήν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν. καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου. καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ.

Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου. γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρας μου. Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν. ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

Ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου.

Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης. πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος. πλὴν μάτην ταράσσεται.

Θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά. καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου. οὐχὶ κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου, παρὰ σοῦ ἐστιν.

Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με. Ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με. Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου. ὅτι σὺ ἐποίησας. ἀπόστησον ἀπ᾽ ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου.

Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου, ἐγὼ ἐξέλιπον. ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον. Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος. Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου. ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου. Μὴ παρασιωπήσῃς. ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοί. καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου. Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. λθ 39

Πομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ
ὖ προσέσχε μοι. καὶ εἰσήκουσε τῆς
δεήσεώς μου. Καὶ ἀνήγαγέ με
ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύ-
ος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας
μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.
Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ σόμα μου ᾆσμα καινόν,
ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν. Ὄψονται πολλοὶ
καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύρι-
ον. Μακάριος ἀνήρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα κυ-
ρίου ἐλπὶς αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς
ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς. Πολ-
λὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυ-
μάσιά σου. καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου,
οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι. Ἀπήγγειλα καὶ
ἐλάλησα ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.
Θυσίαν καὶ προσφορὰν, οὐκ ἠθέλησας.

σῶμα δὲ κατηρτήσας μοι. Ὁλοκαυτώμα-
τα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας. τότε
εἶπον, ἰδοὺ ἥκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλί-
ου γέγραπται περὶ ἐμοῦ. τοῦ ποιῆσαι τὸ θέ-
λημά σου ὁ θεός μου ἠβουλήθην. καὶ τὸν νό-
μον σου ἐν μέσῳ τοῖς κοιλίας μου. Εὐ-
ηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ
μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω
κύριε σὺ ἔγνως. Τὴν δικαιοσύνην σου,
οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου. τὴν ἀλήθει-
άν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔ-
κρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δὲ κύριε μὴ
μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ. τὸ
ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου, διαπαντὸς
ἀντιλάβοιντό μου. Ὅτι περιέσχον με κα-
κά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, κατέλαβόν με

αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέ-
πειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς
κεφαλῆς μου. καὶ ἡ καρδία μου ἐνκατέλι-
πέ με. Εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί με
κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες. Κα-
ταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα,
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξᾶραι αὐ-
τήν. Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
καταισχυνθείησαν, οἱ θέλοντές μοι κακά.

Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐ-
τῶν, οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε. Ἀγαλ-
λιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ,
πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε. Καὶ εἰπά-
τωσαν διὰ παντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύριος
οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ
πτωχός εἰμι καὶ πένης, κύριος φροντιεῖ μου.
Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ ὁ θεός
μου, μὴ χρονίσῃς. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. μ 40

Ακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν, καὶ
μ πένητα. ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται
αὐτὸν ὁ κύριος. Κύριος διαφυ-
λάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτόν. καὶ μακαρίσαι
αὐτὸν ἐν τῇ γῇ. καὶ μὴ παραδῴη αὐτὸν εἰς χεῖ-
ρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ
ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ. ὅλην τὴν κοίτην αὐ-
τοῦ, ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶ-
πα, κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου
ὅτι ἥμαρτόν σοι. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κα-
κά μοι. πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται
τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ
ἰδεῖν. μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ. συνή-
γαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ. ἐξεπορεύετο ἔξω
καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου. κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ. μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;

Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν. Σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με. ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο.

Εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς κορέ. μα

Ν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. Πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ. Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός. ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου. ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με. Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ

θεός μου. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιεὶμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταῤῥακτῶν σου.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου, ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου. ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διὰ τί μου ἐπελάθου, καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν. Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδισάν με οἱ ἐχθροί μου.

Ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου. Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συν-

ταράσσεις με. Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεὸν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ

ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. μβ 42

κ Ρῖνόν μοι ὁ θεὸς, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου. ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με. Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς κραταίωμά μου. ἵνα τί ἀπώσω με καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν. Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου. αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου. Ἐξομολογήσομαι σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θεὸς ὁ θεός μου. ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με. Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ
43 εἰς σύνεσιν. μγ

Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν. καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν. Ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε καὶ κατεφύτευσας αὐτούς. ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν, ἐκληρονόμησαν γῆν. καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν, οὐκ ἔσωσεν αὐτούς.

Ἀλλ᾽ ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου. ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας ἰακώβ. Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κρατοῦμεν. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας. Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας

ἡμᾶς· καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς. Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως. καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς. Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς· καὶ οὐκ ἦν πλῆθος τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν. Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι· κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἐστί. καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με. Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος· ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος. Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου· καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου,

Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν· καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν· καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον. Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι· ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε. ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος. Ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις· ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας

ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν. Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν. Ἀνάστα κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. μδ

44

ἐ Ξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν. λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου. διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομ-

φαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ. λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται. ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν. διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου. ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν εὔφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη ἡ

βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου. καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. ὅτι αὐτός ἐστι κύριός σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ τύρου ἐν δώροις. τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτοῖς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου, ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου. καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμὸς με 45

Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις. βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν. καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν. ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμή-

ματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωὶ πρωΐ.

Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον· καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς ἰακώβ. Δόξα, κάθισμα. ς

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορὲ ψαλμός. μς 46

Αντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.
π ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Ὅτι κύριος ὕψιστος φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ, τὴν καλλονὴν ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν. Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, ψάλατε συνετῶς. Ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ ἀβραάμ. ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ, τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

47 Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου. μζ

Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα
α ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ
αὐτοῦ. Εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. ὄρει σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ. ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται. ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν. ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν. τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν. Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης. ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θαρσεῖς. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν. ἐν πόλει κυρίου δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου, ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς. δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου. Εὐφρανθήτω ὄρος σιών. καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε.

Κυκλώσατε σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν. διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς. καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς. ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. αὐτὸς ποιμα-
νεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ
ψαλμὸς μη

48 Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη,
α ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὴν οἰκουμένην. Οἵ τε γηγενεῖς
καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσι-
ος καὶ πένης. Τὸ στόμα μου λαλήσει σο-
φίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνε-
σιν. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου.
ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.
Ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ. ἡ ἀνο-
μία τῆς πτέρνης μου, κυκλώσει με. Οἱ
πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ τῷ
πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.
Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρω-
πος; οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ.
Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ. καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ζήσε-
ται εἰς τέλος. Οὐκ ὄψεται καταφθορὰν
ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας. ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Καὶ κα-
ταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν
καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν, οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν
αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν. ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν
ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. Καὶ ἄνθρωπος ἐν
τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε. παρασυνεβλήθη τοῖς
κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.
Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν, σκάνδαλον αὐτοῖς.
καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδο-

κήσουσιν. Ὡς πρόβατα ἐν ἅδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς. Καὶ κατα-κυριεύσουσιν αὐτῶν, οἱ εὐθεῖς τοπρωΐ. καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν, παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἅδῃ. ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν.

Πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ἅδου. ὅταν λαμβάνῃ με.

Μὴ φοβοῦ, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν, λήψεται τὰ πάντα. οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ, εὐλογηθήσεται. ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ. ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη

τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. μθ 49

Εὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν. Ἐκ σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ. Ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει. ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται. καὶ κύκλῳ αὐτοῦ, καταιγὶς σφοδρά. Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω. καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι.

Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι. Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρωμαί σοι ὁ θεὸς ὁ θεός σου εἰμὶ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε. τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου, ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους. οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χειμάῤῥους. Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω. ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων. ἢ αἷμα τράγων πίωμαι; Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως. καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου. Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου. καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με.

Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός. ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου. καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου. Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν. καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέτρεχες αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν. καὶ ἡ γλῶσσά σου, περιέπλεκε δολιότητας.

Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις. καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον. Ταῦτα ἐποίησας. καὶ ἐσίγησα. ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος. Ἐλέγξω σε. καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου. Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ μήποτε ἁρπάσῃ καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.

Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁ-
δὸς ἣν δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ἐν τῷ
ἐσελθεῖν πρὸς αὐτὸν νάθαν τὸν προφή-
την, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς βηρσαβεὲ τὴν
50 γυναῖκα οὐρίου. ν

Ἐλέησόν με ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα
β ἔλεός σου. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ
τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου κα-
θάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώ-
σκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ δια-
παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονη-
ρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν
δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νική-
σῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν
ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀ-
λήθειαν ἠγάπησας. τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύ-
φια τῆς σοφίας σου, ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι.
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι, ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφρο-
σύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμέ-
να. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀ-
πὸ ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομί-
ας μου, ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν
κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός. καὶ πνεῦμα εὐθὲς,
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου, καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντα-
νέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου· καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου·

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις· καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον. καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν σιών· καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Δόξα·

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ δαβίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν δωὴκ τὸν ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ σαοὺλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, ἦλθε δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον ἀβιμέλεχ. να

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός· ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου.

Ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην. ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.

Ἠγάπησας πάντα ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν. Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος. ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε, ἀπὸ σκηνώματός σου. καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.

Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν. Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ. καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ.

Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως
52 τῷ δαβίδ. νβ

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστι θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις. οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου.

Τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος.

Ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων. κατῃσχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ ἰσραήλ. ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται ἰσραήλ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ
Δαβίδ. ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους
καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ, οὐκ ἰδοὺ Δαβίδ
κέκρυπται παρ' ἡμῖν; νγ

53

Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν
με. καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν
με. Ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προ-
σευχῆς μου. ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στό-
ματός μου. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ'
ἐμέ. καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου,
καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.
Ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι. καὶ ὁ κύριος
ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.
Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου.
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.
Ἑκουσίως θύσω σοι. ἐξομολογήσομαι τῷ
ὀνόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πά-
σης θλίψεως ἐῤῥύσω με. καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς
μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως
τῷ Ἀσάφ. νδ

54

Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν
μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν
μου. πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν
μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου
καὶ ἐταράχθην. ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ
θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ'
ἐμὲ ἀνομίαν. καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. Ἡ
καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί. καὶ δειλία θα-
νάτου, ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.
Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκά-
λυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα, τίς δώσει

μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω. Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμην τὸν θεὸν τὸν σώζοντά με, ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος. Καταπόντισον κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν. ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει,

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς. καὶ ἀνομία, καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα ἄν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησεν. ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου. Ὃς ἐπιτοαυτὸ

ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα. ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς. καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες. Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν. ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου. Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ. καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου. ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. Εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν. ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι. Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ. Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου

αὐτοῦ. καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.
Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες. Ἐπίῤῥιψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει. οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος, οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν. ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ. Δόξα. κάθισμα. ζ

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου. τῷ Δαβίδ. εἰς στηλογραφίαν ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν γέθ. νε

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος. ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν. ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι. ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.
Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου. ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι σάρξ. Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο. κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.
Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί. τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι. Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς. ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις. Ὁ θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου. Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω ἐν ᾗ ἂν ἡμέ-

ρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε. ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον, ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς, εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου. Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου. τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων. καὶ τοὺς πόδας μου, ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαβίδ, εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον. νϛ

ἐ Ἐλέησόν με ὁ θεὸς, ἐλέησόν με. ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ. ἕως οὗ παρέλθοι ἡ ἀνομία. Κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με. ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με. Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ. καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων. ἐκοιμήθην τεταραγμένος. Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν, ὅπλα καὶ βέλη. καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου. Ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον. καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν.

Διάψαλμα.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεὸς ἑτοίμη ἡ καρδία μου. ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου. ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα. ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου. καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ δαβίδ. εἰς στηλογραφίαν. νζ

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ. ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας. ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός. ἐλάλησαν ψευδῆ. Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως. ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς. Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπᾳδόντων. Φαρμακοῦνται φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ. Ὁ θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ κύριος.

Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον. ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν. Ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται. ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον. Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον. ὡσεὶ

ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν. τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ ἄρα ἐστὶν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαβὶδ εἰς στηλογραφίαν. ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. νη

58

Ξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θε-
ξ ός. καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ, λύτρωσαί με. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου. ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί. Οὔτε ἡ ἀνομία μου. οὔτε ἡ ἁμαρτία μου κύριε. ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἴδε. καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ. Πρόσχες τὸ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη. μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν. καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν. ὅτι τίς ἤκουσε. Καὶ σὺ κύριε, ἐκγελάσεις αὐτούς. ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω. ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Ὁ θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθά-

σά με. ὁ θεὸς μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου. Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου. καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε.

Ἁμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν. καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ. ἐν ὀργῇ συντελείας καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι.

Καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ ἰακώβ. καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν. καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων. καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν. ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου. καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου. Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου. ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ. ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ θεός μου τὸ ἔλεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις εἰς στηλογραφίαν τῷ δαβὶδ εἰς διδαχήν. ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν μεσοποταμίαν συρίας καὶ τὴν συρίαν σωβάλ. καὶ ἐπέστρεψεν ἰωὰβ καὶ ἐπάταξε τὴν ἰδουμαίαν ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν. δώδεκα χιλιάδας. νθ

Ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς. ὠργίσθης καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς. Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν. ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. Ἔδειξας τῷ

λαῷ σου σκληρά. ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κα-
τανύξεως. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε
σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τό-
ξου. Διάψαλμα. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν
οἱ ἀγαπητοί σου. σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ
ἐπάκουσόν μου. Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ
ἁγίῳ αὐτοῦ. ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ
σίκιμα. καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν δια-
μετρήσω. Ἐμός ἐστι γαλαάδ, καὶ ἐμός
ἐστι μανασσῆς. καὶ ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς
κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεύς μου.
μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν
ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου. ἐμοὶ
ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με
εἰς πόλιν περιοχῆς, ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως
τῆς ἰδουμαίας. Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπω-
σάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς

ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. Δὸς ἡμῖν βοή-
θειαν ἐκ θλίψεως. καὶ ματαία σωτηρία
ἀνθρώπου. Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν
καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας
ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ δαβίδ.
ψαλμός. ξ 60

Ισάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου
ε πρόσχες τῇ προσευχῇ μου. Ἀπὸ
τῶν περάτων τῆς γῆς, πρὸς σὲ ἐκέκρα-
ξα. ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου,
ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με. Ὡδήγησάς με, ὅ-
τι ἐγενήθης ἐλπίς μου. πύργος ἰσχύος ἀ-
πὸ προσώπου ἐχθροῦ. Παροικήσω ἐν τῷ
σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας. σκεπασθή-
σομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει; Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ξα

Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου, καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον. φονεύετε πάντες ὑμεῖς ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.

Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι. ἔδραμον ἐν δίψῃ. Τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου. ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου.

Ὅτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου. ἀντιλήπτωρ μου οὐ μὴ μεταναστεύσω. ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου.

Ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ. ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαῶν. Ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ἡμῶν. ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Πλὴν μάταιοι, οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. ἐν

ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε. πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα. ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ. καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος.

Ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ δαβὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ἰουδαίας. ξβ

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρί-
β ζω. ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου. ποσ-
απλῶς σοι ἡ σάρξ μου. Ἐν γῇ ἐρή-
μῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ
ὤφθην σοι. τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ
τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς. τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου. ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου. καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου. καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου. ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου. εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς. Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας. μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται

ἐπὶ τῷ θεῷ. ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ. Ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ξγ 63

Ισάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων. ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν.

Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν. ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν. Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον. ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν. καὶ οὐ φοβηθήσονται.

Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν. διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας.

Εἶπον. τίς ὄψεται αὐτούς. ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν. ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. Προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα. καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός.

Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν. καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς. καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, κάθισμα. θ

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ δαβίδ. ᾠδὴ ἱερεμίου καὶ ἰεζεκιὴλ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας. ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι. ξδ 64

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν σιών· καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν ἱερουσαλήμ. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου. πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς. καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου. ἅγιος ὁ ναός σου θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς. καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ. περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης. ἤχους κυμάτων αὐτῆς, τίς ὑποστήσεται; Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου. Ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις. ἐπισκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν. Ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων.

Ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία. τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον.

Πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτῆς. ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου. καὶ τὰ πεδία σου πληθύσονται πιότητος. Πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου. καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται. Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων. καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον. κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

65 Εἰς τὸ τέλος ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀνα-
στάσεως. ξε

Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
ἀλ ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ. εἴπα-
τε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσον-
ταί σε οἱ ἐχθροί σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνη-
σάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι. ψαλά-
τωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.
Διάψαλμα.
Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. ὡς φο-
βερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀν-
θρώπων. Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν
εἰς ξηράν. ἐν ποταμῷ διελεύσονται πο-
δί. Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ.
τῷ δεσπό-

τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ
αἰῶνος. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη
ἐπιβλέπουσιν οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑ-
ψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα.
Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν. καὶ ἀκου-
τίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.
Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν. καὶ
μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου. ὅτι
ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός. Ἐπύρωσας ἡ-
μᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. εἰσήγαγες
ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα. Ἔθου θλίψεις
ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. ἐπεβίβασας ἀνθρώ-
πους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.
Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος. καὶ
ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Εἰσελεύ-
σομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμα-
σιν. ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς

διέστειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα
μου ἐν τῇ θλίψει μου. Ὁλοκαυτώματα με-
μυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ
κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.

Διάψαλμα. Δεῦτε ἀκούσατε καὶ
διηγήσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς
αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα
ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώ-
ρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου
κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεὸς
προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Εὐλο-
γητὸς ὁ θεὸς ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν
μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

66

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς
ᾠδῆς τῷ δαβίδ. ξε

Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλο-
ς γήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου.
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομο-
λογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός. ἐξομολο-
γησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφραν-
θήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη· ὅτι κρι-
νεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ
ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοὶ ὁ θεός. ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐ-
λογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν εὐλογή-
σαι ἡμᾶς ὁ θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐ-
τὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ᾠδῆς ψαλμὸς τῷ
δαβίδ. ξς

67

Ναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθή-
ξζ τωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ φυγέ-
τωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μι-
σοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκ-
λειπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προ-
σώπου πυρός. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁ-
μαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ· καὶ οἱ
δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Ἀγαλλιάσθω-
σαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· τερφθήτωσαν ἐν εὐ-
φροσύνῃ. Ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ. ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβη-
κότι ἐπὶ δυσμῶν. Κύριος ὄνομα αὐτῷ,
καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· τοῦ
πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν·
ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὁ θεὸς κα-
τοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πε-
πεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ. Ὁμοίως τοὺς
παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν
τάφοις. Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί
σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου· ἐν τῷ διαβαίνειν
σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γῆ ἐσείσθη· καὶ γὰρ οἱ
οὐρανοὶ ἔσταξαν· ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
τοῦ σινᾶ. ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰσρα-
ήλ. Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θε-
ὸς τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ
κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ζῶά σου κατοικοῦ-
σιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί
σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός. Κύριος δώσει
ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολ-
λῇ. ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπη-
τοῦ. τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦ-
λα. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλή-
ρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέ-

ναι. καὶ τὰ μετάφρα αὐτῆς ἐν χλωρότητ
χρυσίου. Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον
βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν σελ
μών. Ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον. ὄρος τε
τυρωμένον, ὄρος πῖον. Ἵνα τί ὑπολαμβάνε
τε ὄρη τετυρωμένα. τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ
θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. Καὶ γὰρ ὁ κύριος
κατασκηνώσει εἰς τέλος. τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυ
ριοπλάσιον. χιλιάδες εὐθηνούντων. Κύρι
ος ἐν αὐτοῖς ἐν σιναὶ ἐν τῷ ἁγίῳ. ἀνέβης
εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις. καὶ γὰρ ἀπει
θοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι. Κύριος ὁ θεὸς
εὐλογητὸς, εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέ
ραν. Κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτη
ρίων ἡμῶν. ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ θεὸς τοῦ σώζειν.
καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

Πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν
αὐτοῦ. κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν
πλημμελείαις αὐτῶν. Εἶπε κύριος ἐκ βασὰν
ἐπιστρέψω. ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.
Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι. ἡ γλῶσ
σα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ. Ἐθε
ωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός. αἱ πορεῖαι
τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόν
των. ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. Ἐν
ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν. κύριον ἐκ πη
γῶν ἰσραήλ. Ἐκεῖ βενιαμὶν νεώτερος ἐν
ἐκστάσει ἄρχοντες ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν.
ἄρχοντες ζαβουλὼν. ἄρχοντες νεφθαλείμ.

Ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου. δυνάμω
σον ὁ θεὸς, τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν. ἀ
πὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ ἱερουσαλήμ.

Σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. ἐπιτίμησον
τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου. Ἡ συναγωγὴ
τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν.
τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους
τῷ ἀργυρίῳ. Διασκόρπισον ἔθνη τὰ
τοὺς πολέμους θέλοντα. ἥξουσι πρέσβεις ἐξ
αἰγύπτου. αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐ-
τῆς τῷ θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς. ᾄσατε
τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ κυρίῳ.

Διάψαλμα. Τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐ-
ρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. Ἰδοὺ
δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ, φωνὴν δυνάμεως.
δότε δόξαν τῷ θεῷ. Ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ ἡ
μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ. καὶ ἡ δύναμις αὐ-
τοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστὸς ὁ θε-
ὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. ὁ θεὸς ἰσραήλ.

Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ

λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησο-
μένων ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ξη 68

Ωσόν με ὁ θεὸς ὅτι εἰσήλθοσαν
ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπά-
γην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπό-
στασις. ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ κα-
ταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κρά-
ζων. ἐβραχίασεν ὁ λάρυγξ μου. Ἐξέλι-
πον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐ-
πὶ τὸν θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισοῦντές με δω-
ρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ
ἐκδιώκοντές με ἀδίκως. Αἳ οὐχ ἥρπα-
σα, τότε ἀπετίνυον. Ὁ θεὸς σὺ ἔγνως
τὴν ἀφροσύνην μου. καὶ αἱ πλημμέλειαι

μου ἀπό σου οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰ-
σχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε
κύριε. κύριε τῶν δυνάμεων. μὴ δὲ ἐν-
τραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς
τοῦ ἰσραήλ. Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνει-
δισμόν. ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν
μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς
ἀδελφοῖς μου. καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μη-
τρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου
κατέφαγέ με. καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνει-
διζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συν-
εκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου. καὶ ἐ-
γενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέ-
μην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον. καὶ ἐγενόμην
αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέ-
σχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις. καὶ εἰς ἐμὲ
ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ. κύ-
ριε καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ θεὸς, ἐν τῷ
πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου. ἐν
ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου, σῶσόν με ἀπὸ
πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ. Ρυσθείην ἐκ τῶν μι-
σούντων με. καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.
Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος.
μὴ δὲ καταπιέτω με βυθός. μὴ δὲ συσχέ-
τω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκου-
σόν μου κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπίβλεψον
ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου. ὅτι θλίβομαι, ταχὺ
ἐπάκουσόν μου. πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ
λύτρωσαι αὐτήν. Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦ-
σαί με. σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου,
καὶ τὴν αἰσχύνην μου. καὶ τὴν ἐντροπήν μου.

Ἐνώπιόν σου πάντες οἱ θλίβοντές με. ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον. καὶ οὐχ ὑπῆρξε. καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν. καὶ εἰς τὴν δίψαν μου, ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν, ἐνώπιον αὐτῶν, εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν. καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον. Ἔκχεον ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου. καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη· καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν

καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν. καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων. καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ. ἡ σωτηρία σου ὁ θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ᾽ ᾠδῆς. μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον. κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν. ἐκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύριος. καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ θεὸς σώ-

σει τὴν σιῶν. καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν.

Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὸ τέλος τῷ δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με κύριον. ξθ

Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός. Καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ θεὸς βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, κάθισμα.

Τῷ δαβὶδ ψαλμὸς τῶν υἱῶν ἰωναδὰβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων, ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις.

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.
Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν. καὶ εἰς τό-
πον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με. Ὅτι στερέωμά
μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. Ὁ θεός μου
ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ. ἐκ χειρὸς
παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ
ὑπομονή μου κύριε, κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεό-
τητός μου. Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γα-
στρός. ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκε-
παστής. Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαν-
τός. ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς καὶ
σὺ βοηθός μου κραταιός. Πληρωθήτω τὸ
στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δό-
ξαν σου. ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέ-
πειαν σου. Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν
γήρως. ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου
μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ὅτι εἶπον

Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ οἱ φυ-
λάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο
ἐπὶ τὸ αὐτό. Λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν
αὐτόν. καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐ-
τόν. ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος. Ὁ θεός
μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ. ὁ θεός μου, εἰς
τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Αἰσχυν-
θήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλ-
λοντες τὴν ψυχήν μου. περιβαλλέσθωσαν
αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κα-
κά μοι. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ
καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.
Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην
σου. ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου.
Ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας, εἰσελεύσο-
μαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου. κύριε μνησθήσο-
μαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

Ὁ θεός μου ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου· καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου.

Ὁ θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ. Τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων.

Ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα, ὁ θεὸς τίς ὅμοιός σοι; Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς· καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με· καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με. Ἐπλεόνασας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου· καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με· καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε· ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός. Ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραήλ. Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω. Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου.

Ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν, οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Εἰς σαλωμῶν ψαλμὸς τῷ δαβίδ. οα 71

Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός. καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων.

Καὶ ταπεινώσει συκοφάντην, καὶ συμπα-
ραμενεῖ τῷ ἡλίῳ. Καὶ πρὸ τῆς σελή-
νης γενεὰς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς
ὑετὸς ἐπὶ πόκον. καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζου-
σα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις αὐτοῦ δικαιοσύνη. καὶ πλῆθος εἰρή-
νης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κα-
τακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης
καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκου-
μένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰ-
θίοπες. καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, χοῦν λείξου-
σι. Βασιλεῖς θαρσεῖς καὶ νῆσοι, δῶρα
προσοίσουσι. Βασιλεῖς ἀράβων καὶ σα-
βᾶ, δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνή-
σουσιν αὐτῷ, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.
πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι
ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου. καὶ πένητα,
ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ
πένητος. καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.
Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς
ψυχὰς αὐτῶν. καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται καὶ δοθή-
σεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς ἀραβίας.
καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός.
Ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.
Ἔσαι στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέ-
ων. Ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν λίβανον ὁ
καρπὸς αὐτοῦ. καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πό-
λεως, ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσαι τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. πρὸ
τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦ-
σιν αὐτόν. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς

τοῦ ἰσραήλ. ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. γένοιτο. γένοιτο. Δόξα.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι δαβὶδ υἱοῦ ἰεσσαὶ ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. οβ

72

Σ ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ ἰσραήλ. τοῖς
ὦ εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν. καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν. Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσί. καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται. διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος. Περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν. ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. Διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας. διενοήθησαν καὶ ἐλάλυσαν ἐν πονηρίᾳ. ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν. Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στῶμα αὐτῶν. καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα. καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον. πῶς ἔγνω ὁ θεός. καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ.

Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλούτου. Καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου.

Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν. καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας. Εἰ ἔλεγον διηγήσομαι οὕτως. ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα, καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι. Τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου. ἕως οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακά. κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπινα. ἐξέλιπον, ἀπώλοντο, διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου. κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου, ἠλλοιώθησαν Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων. κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί, κἀγὼ διὰ παντὸς μετὰ σοῦ. Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου. καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με. καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου. ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου. καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται. ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι. τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου. Τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σιών.

Συνέσεως τῷ ἀσάφ. ογ 73

Ἱνατί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος.

ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς. ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. Ὄρος σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος.

Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου. καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα. καὶ οὐκ ἔγνωσαν. ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου. εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό. δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης· καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. Ἕως πότε ὁ θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός. παροξυνεῖ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος. Ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος.

Ὁ δὲ θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος. εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν. σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος. ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς αἰθίοψι.

Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους· σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθάμ. Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ. σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς. θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά. μνήσθητι ταύτης. Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν κύριον. καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι. τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου, μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου. ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατῃσχυμμένος. πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου. μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου. ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε, ἀνέβη διαπαντός.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ ἀσάφ. οδʹ

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς, ἐξομολογησόμεθά σοι. καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου. Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητα κρινῶ. Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Διάψαλμα.

Ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε. καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας.

Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν. Ὅτι, οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρίων. ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι. Τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου, οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος·

Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου, εἰς τοῦτο· πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη. Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς. ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα. ψαλῶ τῷ θεῷ ἰακώβ. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω. καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις. ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. ᾠδὴ πρὸς τὸν ἀσσύριον. οε

75

γ Νωστὸς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὁ θεός· ἐν τῷ ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ. καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν σιών.

Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων. ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων. ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ. Ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδέν. πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς ἰακώβ. ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι. ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν.

Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν, ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεόν. τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς.

Διάψαλμα.

Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι. καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων. φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. οϛ

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα. φωνῇ μου πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα. ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου. ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ, καὶ εὐφράνθην. Ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου.

Διάψαλμα.

Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου. Ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας. καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα. Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος; καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι. ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; Συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός; Ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; Διάψαλμα. Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην. Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. ἐμνήσθην

τῶν ἔργων κυρίου. Ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου.

Καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου.

Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια.

Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου. τοὺς υἱοὺς ἰακὼβ καὶ ἰωσήφ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλῆθος ἤχους ὑδάτων. φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται. φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ.

Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ. ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου, ἐν ὕδασι πολλοῖς. καὶ τὰ ἴχνη σου, οὐ γνωσθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ μωϋσῆ καὶ ἀαρών.

Δόξα. κάθισμα.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ ΔΑΒΙΔ.

Σίγησον Ὀρφεῦ, ῥῖψον Ἑρμῆ τὴν λύραν·
Τρίπους δὲ Δελφοῖς, δύνον εἰς λήθην ἴθι.
Δαβὶδ γὰρ ἡμῖν, πνεύματος κρούων λύραν·
Τρανεῖ τὰ κρυπτὰ τῶν θεοῦ μυστηρίων.
Πληθὺν παλαιῶν ἱστορεῖ τεραστίων.
Κινεῖ πρὸς ὕμνον τοῦ κτίσαντος, τὴν κτίσιν·
Ἅπαντας σώζων, μυσταγωγεῖ καὶ γράφει·
Ἁμαρτάνοντας, εἰς ἐπιστροφὴν φέρει.
Πολλοῖς σὺν ἄλλοις, καὶ κριτοῦ δηλῶν κρίσιν·
Σμήχειν διδάσκει, ψυχικὰς ἁμαρτάδας.

Τῷ θεῷ δόξα.

ΑΡΜΟΝΙΗΣ ΙΕΡΗΣ ΜΕΛΙΗΔΕΑ ΑΣΜΑΤΑ ΔΑΒΙΔ

ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩ ΑΣΑΦ. οζ 77.

Ροσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου· κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά· καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν. ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς

δυναστείας αὐτοῦ. Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε. καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν ἰακὼβ καὶ νόμον ἔθετο ἐν ἰσραήλ. Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν. τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα υἱοὶ τεχθησόμενοι. καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν. καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ. Καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν. γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα. Γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς. καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις. ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ. καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἐβουλήθησαν πορεύεσθαι. Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς.

Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια. ἐν τῇ αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ τάνεως. Διέῤῥηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς. παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.

Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας. καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ. καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας. καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα. καὶ προσέθετο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ. Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ. καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. Καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπον.

Μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ. ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα. καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν. Μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ ἀνεβάλετο· καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν ἰακώβ. καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ. οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν. καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξε. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν. καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος. ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν. Ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ. καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίβα. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας. Καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά. Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν. κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα. καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς. οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. Ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ σόματι αὐτῶν. καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοὺς ἰσραὴλ συνεπόδησεν.

Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι. καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

Ὅταν ἀπέκτενεν αὐτοὺς, τότε ἐξεζήτουν
αὐτόν· καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς
τὸν θεόν. Καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βοη-
θὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρω-
τὴς αὐτῶν ἐστι. Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν
ἐψεύσαντο αὐτῷ. Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν
ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ. Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰ-
κτίρμων καὶ ἱλάσκεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐ-
τῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ. Καὶ πληθυνεῖ τοῦ
ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκ-
καύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐ-
μνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον
καὶ οὐκ ἐπιστρέφον. Ποσάκις παρεπί-
κραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργησαν
αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεόν,
καὶ τὸν ἅγιον τοῦ ἰσραὴλ παρώξυναν. Καὶ
ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας, ἧς ἐ-
λυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.
Ὡς ἔθετο ἐν αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ
τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ τάνεως. Καὶ
μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν
καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν.
Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κα-
τέφαγεν αὐτούς, καὶ βάτραχον καὶ διέφθει-
ρεν αὐτούς. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς
καρποὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ
ἀκρίδι. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμ-
πελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν
ἐν τῇ πάχνῃ. Καὶ παρέδωκεν εἰς χά-
λαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὕπαρξιν
αὐτῶν τῷ πυρί.

Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐ-
τοῦ. θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν ἀποστολὴν
δι' ἀγγέλων πονηρῶν. Ὡδοποίησε τρί-
βον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ
θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Καὶ τὰ κτή-
νη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε. Καὶ
ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτῳ
ἀπ' ἀρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς
σκηνώμασι χάμ. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρό-
βατα τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς
ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὡδήγη-
σεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι καὶ οὐκ ἐδειλίασαν
καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασ-
σα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁ-
γιάσματος αὐτοῦ. ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο
ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προ-
σώπου αὐτῶν ἔθνη. καὶ ἐκληροδότησεν
αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας καὶ κα-
τεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν
τὰς φυλὰς τοῦ ἰσραήλ. Καὶ ἐπείρασαν
καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον. καὶ
τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο.
Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν καθὼς καὶ
οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τό-
ξον στρεβλόν. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν
ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς γλυ-
πτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν. Ἤκου-
σεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖδε. καὶ ἐξουδένωσε
σφόδρα τὸν ἰσραήλ. Καὶ ἀπώσατο τὴν
σκηνὴν σιλὼμ σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν
ἐν ἀνθρώποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰ-
χμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν. καὶ τὴν
καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.
Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐ-

τοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε.

Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν.

Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον· καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος· ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα ἰωσήφ· καὶ τὴν φυλὴν ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο. Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ σιὼν ὃ ἠγάπησε. Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ. ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ ἐξελέξατο δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων. Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν. ποιμαίνειν ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. καὶ ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ. καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ὡδήγησεν αὐτούς. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. οη

Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου. ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Ἔθεντο ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον. ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου, βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ. Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε. Ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς. Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν· καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν· τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κύριε. Ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου. Ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον τῷ Ἀσάφ. ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ ἀσσυρίου. οθ 79

Ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ
ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ.
Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμ-
φάνηθι. ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ
Μανασσῆ. Ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου
καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Ὁ θεὸς ἐπί-
στρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
σου καὶ σωθησόμεθα. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυ-
νάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν
τῶν δούλων σου. Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον
δακρύων. καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν
ἐν μέτρῳ. Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς
γείτοσιν ἡμῶν. καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυ-
κτήρισαν ἡμᾶς. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυ-
νάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς. καὶ ἐπίφανον
τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα. Ἄμπε-
λον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας. ἐξέβαλες ἔθνη καὶ
κατεφύτευσας αὐτήν. Ὡδοποίησας ἔμ-
προσθεν αὐτῆς. καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας
αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. ἐκάλυψεν
ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς. καὶ αἱ ἀναδενδράδες
αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ.
Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσ-
σης, καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας
αὐτῆς. Ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐ-
τῆς καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παρα-
πορευόμενοι τὴν ὁδόν. Ἐλυμήνατο αὐ-
τὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ. καὶ μονιὸς ἄγριος κα-
τενεμήσατο αὐτήν. Ὁ θεὸς τῶν δυνά-
μεων ἐπίστρεψον δή. καὶ ἐπίβλεψον ἐξ
οὐρανοῦ καὶ ἴδε. Καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμ-
πελον ταύτην. καὶ κατάρτισαι αὐτήν. ἣν
ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου. Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀν-
θρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη
ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπο-
λοῦνται. Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ᾽ ἄνδρα
δεξιᾶς σου. καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκρα-
ταίωσας σεαυτῷ. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν
ἀπὸ σοῦ. ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου
ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυ-
νάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς. καὶ ἐπίφανον τὸ
πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλ-
μὸς ᾠδῆς τῷ ἀσάφ. π

Γαλλιᾶσθε τῷ θεῷ βοηθῷ ἡμῶν
α ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἰακώβ.
Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπα-
νον ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι. ἐν εὐ-
σήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν. Ὅτι πρό-
σταγμα τῷ ἰσραὴλ ἐστι. καὶ κρῖμα τῷ θεῷ
ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν τῷ ἰωσὴφ ἔθετο
αὐτῷ. ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς αἰγύ-
πτου. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν. ἀ-
πέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ.
Αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευ-
σαν. ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐῤῥυσά-
μην σε. Ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ κα-
ταιγίδος. Διάψαλμα.
Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.
Ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι.
Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου, οὐκ ἔσται ἐν
σοὶ θεὸς πρόσφατος οὐδὲ προσκυνήσεις
θεῷ ἀλλοτρίῳ. Ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ
θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς αἰγύπτου.

Πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό.
Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς
μου· καὶ ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ ἐξ-
απέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν
καρδιῶν αὐτῶν· πορεύσονται ἐν τοῖς ἐ-
πιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ ὁ λαός μου ἤ-
κουσέ μου ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπο-
ρεύθη· ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐ-
τῶν ἐταπείνωσα. Καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβον-
τας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.
Οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ· καὶ ἔ-
σται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ
ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ·
καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρ-
τασεν αὐτούς.
Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. πα

Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν· ἐν
μέσῳ δὲ θεοὺς διακρίνει. Ἕως
πότε κρίνετε ἀδικίαν· καὶ πρόσω-
πα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε. Κρίνατε ὀρ-
φανῷ καὶ πτωχῷ· ταπεινὸν καὶ πένητα δι-
καιώσατε. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτω-
χόν· ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐ-
τόν. Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν ἐν σκό-
τει διαπορεύονται. Σαλευθήτωσαν
πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα
θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες. ὑμεῖς δὲ
ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν
ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα ὁ θεὸς κρῖ-
νον τὴν γῆν· ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις
ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ ἀσάφ. πβ

Ὁ

Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι· μὴ
σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ θε-
ός. Ὅτι ἰδοὺ ἐχθροί σου ἤχη-
σαν. καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.
Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώ-
μην. καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων
σου. Εἶπαν δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν
αὐτοὺς ἐξ ἔθνους. καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνο-
μα ἰσραὴλ ἔτι. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁ-
μονοίᾳ ἐπιταυτό. κατὰ σοῦ διαθήκην δι-
έθεντο. Τὰ σκηνώματα τῶν ἰδουμαίων
καὶ οἱ ἰσμαηλῖται. Μωὰβ καὶ οἱ ἀγαρηνοί.
Γεβὰλ καὶ ἀμμὼν καὶ ἀμαλήκ. Ἀλλό-
φυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων τύρον.
Καὶ γὰρ καὶ ἀσσὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν.
ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς λώτ.

Διάψαλμα.

Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ μαδιὰμ καὶ τῷ σι-
σάρᾳ. ὡς τῷ ἰαβεὶμ ἐν τῷ χειμάῤῥῳ κισ-
σῶν. Ἐξολοθρεύθησαν ἐν ἀενδώρ. ἐγε-
νήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ. Θοῦ τοὺς
ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν ὠρὴβ καὶ ζὴβ καὶ
ζεβεὲ καὶ σαλμανᾶν πάντας τοὺς ἄρχον-
τας αὐτῶν. Οἵτινες εἶπον κληρονομή-
σωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ.
Ὁ θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν. ὡς
καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. Ὡσεὶ
πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν. ὡσεὶ φλὸξ ἣ κα-
τακαύσει ὄρη. Οὕτως καταδιώξεις αὐ-
τοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου. καὶ ἐν τῇ ὀργῇ
σου συνταράξεις αὐτούς. Πλήρωσον τὰ
πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας. καὶ ζητήσουσι

τὸ ὄνομά σου κύριε. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος. σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. πγ

Σ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ. οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων.

ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, αἰνέσουσί σε.

Διάψαλμα.

Μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστιν ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ. ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος. εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο. καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν. ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν σιών. Κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ἐνώτισαι ὁ θεὸς ἰακώβ.

Διάψαλμα.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι κρείττων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας.

ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
θεοῦ μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν
ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγα-
πᾷ κύριος. ὁ θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει.
κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομέ-
νοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

84 Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλ-
μός. πδ

Υδόκησας κύριε τὴν γῆν σου. ἀπέστρε-
ψας τὴν αἰχμαλωσίαν ἰακώβ.
Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ
σου. ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐ-
τῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν
σου. ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡ-
μῶν. καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡ-
μῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡ-
μῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενε-
ᾶς εἰς γενεάν; Ὁ θεός, σὺ ἐπιστρέψας
ζωώσεις ἡμᾶς. καὶ ὁ λαός σου, εὐφραν-
θήσεται ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔ-
λεός σου. καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡ-
μῖν. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύ-
ριος ὁ θεός. Ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν
λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. καὶ
ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐ-
τόν. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν
τὸ σωτήριον αὐτοῦ. τοῦ κατασκηνῶσαι δό-
ξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια
συνήντησαν. δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφί-
λησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε.

καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.
Καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ
ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύ-
νη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει
εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
Δόξα. κάθισμα. ια
Προσευχὴ τῷ δαβίδ. πε

λῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπά-
κ κουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης
εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν
μου ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου
ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέη-
σόν με κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην
τὴν ἡμέραν. Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ
δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικής, καὶ πο-
λυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
Ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι
ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι
ἐν θεοῖς κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.
Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι, καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε. Καὶ
δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου, ὅτι μέγας εἶ σύ. καὶ
ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ θεὸς μόνος.
Ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ
πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εὐφραν-
θήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνο-
μά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε
ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξά-
σω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ᾽ ἐμέ.

καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατω-
τάτου. Ὁ θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν
ἐπ' ἐμέ. καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν
τὴν ψυχήν μου. καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώ-
πιον αὐτῶν. Καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου οἰκτίρ-
μων καὶ ἐλεήμων. μακρόθυμος καὶ πολυέ-
λεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἐλέησόν με. δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί
σου. καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.
Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν. καὶ
ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτω-
σαν. Ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ πα-
ρεκάλεσάς με.

86 Τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς. πς

Ι θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς
ἁγίοις. Ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύ-
λας σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα ἰα-
κώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ
πόλις τοῦ θεοῦ. Μνησθήσομαι ῥαὰβ καὶ
βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ
ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ τύρος καὶ λαὸς τῶν αἰ-
θιόπων. οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ
σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος. καὶ ἄνθρωπος ἐγεν-
νήθη ἐν αὐτῇ. καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐ-
τὴν ὁ ὕψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν
γραφῇ λαῶν. καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν
γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομέ-
νων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ᾨδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς κορέ, εἰς
τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκρι-
θῆναι. συνέσεως αἰθὰμ τῷ ἰσραη-
λίτῃ. πζ 87

Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐνώπιόν σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου. Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος. ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι. καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ. ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου. καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Διάψαλμα.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ. ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν. διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι; Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου. καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ; Κἀγὼ πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα. καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε. Ἵνα τί κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου. ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου. οἱ φοβε-
ρισμοί σου ἐξετάραξάν με. ἐκύκλωσάν με
ὡσεὶ ὕδωρ. Ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον
με ἅμα. ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ
πλησίον. καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαι-
πωρίας. Δόξα.

Συνέσεως αἰθὰμ τῷ ἰσραη-
88 λίτῃ. πη

Τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄ-
σομαι. εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀ-
παγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ
στόματί μου. Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλε-
ος οἰκοδομηθήσεται. ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοι-
μασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεθέμην
διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου. ὤμοσα δα-
βὶδ τῷ δούλῳ μου. ἕως τοῦ αἰῶνος.
Ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου. καὶ οἰκοδομή-

σω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου.
Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά
σου κύριε. καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκ-
κλησίᾳ ἁγίων. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσω-
θήσεται τῷ κυρίῳ. ὁμοιωθήσεται τῷ κυ-
ρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ; Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμε-
νος ἐν βουλῇ ἁγίων. μέγας καὶ φοβερὸς ἐ-
πὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.
Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός
σοι. δυνατὸς εἶ κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου
κύκλῳ σου. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους
τῆς θαλάσσης. τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων
αὐτῆς, σὺ καταπραΰνεις. Σὺ ἐταπείνω-
σας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον. ἐν τῷ
βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου, διεσκόρπι-
σας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοί εἰσιν οἱ οὐ-
ρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ. τὴν οἰκουμένην καὶ

καὶ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. τὸν
βοῤῥᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας.
Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται· σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυνα-
στείας. Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου. ὑψω-
θήτω ἡ δεξιά σου. Δικαιοσύνη καὶ κρίμα
ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου. Ἔλεος καὶ ἀλή-
θεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.
Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγ-
μόν. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου
σου πορεύσονται. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν. καὶ ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. Ὅτι
καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ. καὶ
ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας
ἡμῶν. Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις καὶ
τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.

Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου.
καὶ εἶπας ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν.
ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὗρον
δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου
ἔχρισα αὐτόν. Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλή-
ψεται αὐτῷ. καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει
αὐτόν. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ.
καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι
αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐ-
τοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς μισοῦντας
αὐτὸν τροπώσομαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ
τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί
μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.
Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ.
καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.
Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με πατήρ μου εἶ σύ,
θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν. ὑψη-
λὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς
τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου καὶ
ἡ διαθήκη μου πισὴ αὐτῷ. Καὶ θήσομαι
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ
οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐ-
τοῦ τὸν νόμον μου. καὶ τοῖς κρίμασί μου
μὴ πορευθῶσιν. Ἐὰν τὰ δικαιώματά
μου βιβηλώσωσι. καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ
φυλάξωσιν. Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ
τὰς ἀνομίας αὐτῶν. καὶ ἐν μάσιξι τὰς ἀ-
δικίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἔλεός μου, οὐ μὴ
διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν. οὐδ' οὐ μὴ ἀδι-
κήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου. Οὐδ' οὐ μὴ βιβη-
λώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευό-
μενα διὰ τῶν χειλέων μου, οὐ μὴ ἀθετήσω.

Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δα-
βὶδ ψεύσομαι. Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα μένει. καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλι-
ος ἐναντίον μου. Καὶ ὡς ἡ σελήνη κα-
τηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὁ μάρτυς ἐν
οὐρανῷ πισός. Διάψαλμα.
Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας. ἀνεβάλου
τὸν χρισόν σου. Κατέστρεψας τὴν δια-
θήκην τοῦ δούλου σου. ἐβιβήλωσας εἰς
τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ. Καθεῖλες πάν-
τας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ. ἔθου τὰ ὀχυρώ-
ματα αὐτοῦ δειλίαν. Διήρπαζον αὐτὸν
πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν. ἐγενήθη ὄ-
νειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. Ὕψωσας
τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτόν. εὔφρα-
νας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἀπέ-
στρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ.

καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ. τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας.

Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ. κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην. Ἕως πότε κύριε ἀποστρέφῃ εἰς τέλος. ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων; Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον. ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου; Διάψαλμα.

Ποῦ εἰσι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε ἃ ὤμοσας τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου. οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κύριε. οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. Εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο γένοιτο. Δόξα.

Προσευχὴ μωϋσῆ ἀνθρώπῳ θεοῦ. πθ 89

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν. καὶ εἶπας, ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε. ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται. τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι, τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι. τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι.

σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου. ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον. καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνην ἐμελέτων. αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς, ἑβδομήκοντα ἔτη ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη. καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν, κόπος καὶ πόνος. Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου. καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι. Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν μοι. καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον κύριε ἕως πότε. καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου κύριε καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν. ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς. ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ δαβὶδ ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. ς 90

Κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου. ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ οὐρανοῦ αὐλι-

-δήσεται. Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήπτωρ
μου εἶ καὶ καταφυγή μου ὁ θεός μου, καὶ
ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε
ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταρα-
χώδους. ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπι-
σκιάσει σοι. καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ
ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια
αὐτοῦ. οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερι-
νοῦ. Ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.
ἀπὸ πράγματος, ἐν σκότει διαπορευομέ-
νου. ἀπὸ συμπτώματος, καὶ δαιμονίου
μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους
σου χιλιάς. καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου,
πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς σου κατανοήσεις. καὶ ἀνταπόδο-
σιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλ-
πίς μου. τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά. καὶ
μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ. τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς σου, ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε. μήποτε
προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ,
καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν.
σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι
αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει. Ἐξελοῦ-
μαι αὐτόν. καὶ δοξάσω αὐτόν. μακρότη-
τα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν. καὶ δείξω αὐ-
τῷ τὸ σωτήριόν μου.
Δόξα. κάθισμα.

91

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. ια

Γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ,
ἀ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ. Ὅτι εὔφρανάς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου· καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε· σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται. Καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου. καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου· ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι· καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι. Ὅτι εὐθὴς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε κατῴκισται ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς. τῷ δαβίδ. ϟβ

92

Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ὁ ἐνεδύσατο. Ἐνεδύσατο κύριος
δύναμιν καὶ περιεζώσατο. καὶ γὰρ
ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθή-
σεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε·
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποτα-
μοὶ κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.
Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν.
ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ
οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. θαυμαστὸς
ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος. Τὰ μαρτύριά σου
ἐπιστώθησαν σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει
ἁγίασμα κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς τῷ δαβὶδ τετράδι σαββάτου. ϟγ 93

Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος. θεὸς ἐκ-
θ δικήσεων ἐπαρρησιάσατο. Ὑψώ-
θητι ὁ κρίνων τὴν γῆν. ἀπόδος ἀν-
ταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. Ἕως πό-
τε ἁμαρτωλοὶ κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ
καυχήσονται. Φθέγξονται καὶ λαλήσου-
σιν ἀδικίαν. λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Τὸν λαόν σου
κύριε, ἐταπείνωσαν. καὶ τὴν κληρονομί-
αν σου, ἐκάκωσαν. Χήραν καὶ ὀρφα-
νὸν, ἀπέκτειναν. καὶ προσήλυτον ἐφό-
νευσαν. Καὶ εἶπαν οὐκ ὄψεται κύρι-
ος οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ ἰακώβ.
Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ.

καὶ μωροί, ποτὲ φρονήσατε. Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ; Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν; Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

Μακάριος ἄνθρωπος ὃν ἂν παιδεύσῃς κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξεις αὐτόν. Τοῦ πραῧναι αὐτὸν ἀφ᾽ ἡμερῶν πονηρῶν. ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. Ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, οὐκ ἐγκαταλείψει.

Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Διάψαλμα.

Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις. ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν. Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθη μοι, παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου. Εἰ ἔλεγον σεσάλευται ὁ πούς μου τὸ ἔλεός σου κύριε ἐβοήθει μοι κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου. Μὴ συμπροσέσω σοι θρόνος ἀνομίας. ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα. Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου. καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάσονται.

Καὶ ἐγένετό μοι κύριος, εἰς καταφυγήν. καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεός.

Δόξα.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ δαβὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. ϟδ

94

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ,
δ ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι
ἡμῶν. Προφθάσωμεν τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλ-
μοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὅτι θεὸς μέ-
γας κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ
πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐ-
τοῦ ἐστιν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα καὶ
αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν. Δεῦτε προσκυνή-
σωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσω-
μεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.
Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ἡμεῖς
λαὸς νομῆς αὐτοῦ. καὶ πρόβατα χειρὸς αὐ-
τοῦ. Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀ-
κούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑ-
μῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Κατὰ
τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν. Ἐ-
δοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.
Τεσσαράκοντα ἔτη. προσώχθισα τῇ γενεᾷ
ἐκείνῃ. Καὶ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρ-
δίᾳ. αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς
μου. Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσε-
λεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ δαβίδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν. ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. ϟε 95

ᾌ σατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν. ᾄ-
σατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ἄσατε
τῷ κυρίῳ. εὐλογήσατε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς
ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ. Ὅτι μέγας κύ-
ριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα. φοβερός ἐστιν
ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Ὅτι πάντες
οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, δαιμόνια. ὁ δὲ κύριος
τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. Ἐξομολόγη-
σις καὶ ὡραιότης, ἐνώπιον αὐτοῦ. ἁγιω-
σύνη καὶ μεγαλοπρέπεια, ἐν τῷ ἁγιάσμα-
τι αὐτοῦ. Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πατρι-
αὶ τῶν ἐθνῶν. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν
καὶ τιμήν. Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν
ὀνόματι αὐτοῦ. ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπο-
ρεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

Προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ
αὐτοῦ. σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
πᾶσα ἡ γῆ. Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι
κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε
τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. κρι-
νεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφραινέσθωσαν
οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. σαλευθήτω
ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς. τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύ-
λα τοῦ δρυμοῦ. Ἀπὸ προσώπου κυρίου,
ὅτι ἔρχεται. ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν.
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ
λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ὅτε ἡ γῆ αὐ-
τοῦ καθίσταται. ἀνεπίγραφος παρ'
ἑβραίοις.

ϟϛ 96

Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιά-
ξ σθω ἡ γῆ. εὐφρανθήτωσαν νῆσοι
πολλαί. Νεφέλη καὶ γνόφος κύ-
κλῳ αὐτοῦ. δικαιοσύνη καὶ κρίμα, κατόρ-
θωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἐνώπιον αὐ-
τοῦ προπορεύσεται. καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐ-
τοῦ τῇ οἰκουμένῃ. εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώ-
που κυρίου, ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης
τῆς γῆς. Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ. καὶ εἴδοσαν πάντες
οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Αἰσχυνθήτω-
σαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυ-
πτοῖς. οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγε-
λοι αὐτοῦ. Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ σιών.

καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς ἰουδαί-
ας. ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε.
Ὅτι σὺ κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν,
σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θε-
ούς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε
πονηρά. φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁ-
σίων αὐτοῦ. ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται
αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ. καὶ
τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Εὐ-
φράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ. καὶ ἐξομο-
λογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ϟζ 97

Σατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν.
ᾱ ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ κύ-
ριος. Ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ
αὐτοῦ. καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

Ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ· ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ ἰακὼβ· καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ ἰσραὴλ. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ. ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε. Ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ· καὶ φωνῇ ψαλμοῦ. ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης.

Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου.

Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό. τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου. ὅτι ἔρχεται. ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ϟη

Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Κύριος ἐν σιὼν μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ. ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν ἰακὼβ. σὺ ἐποίησας. Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ. καὶ σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον καὶ αὐτὸς ἐπήκου-
εν αὐτῶν. ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς
αὐτούς. Ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐ-
τοῦ. καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἔδωκεν
αὐτοῖς. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκου-
ες αὐτῶν. ὁ θεὸς, σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐ-
τοῖς. καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύ-
ματα αὐτῶν. Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡ-
μῶν. καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐ-
τοῦ, ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

Ψαλμὸς τῷ δαβὶδ εἰς ἐξομο-
λόγησιν. ϙθ

99

Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.
α δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφρο-
σύνῃ. Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ
ἐν ἀγαλλιάσει. γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός
ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸς ἐποίησεν ἡ-
μᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ
καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. Εἰσέλθετε εἰς
τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει. εἰς τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. Ἐξομολογεῖσθε
αὐτῷ. αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ὅτι χρηστὸς
κύριος. εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ
ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ρ 100

α Λεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε.
ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ
πότε ἥξεις πρός με. Διεπορευό-
μην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ
οἴκου μου. Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλ-
μῶν μου. πρᾶγμα παράνομον. ποιοῦντας
παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή. ἐκκλί-
νοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνω-
σκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφά-
νῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ
οὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς
πιστοὺς τῆς γῆς. τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς
μετ' ἐμοῦ. Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ
οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατῴκει ἐν μέ-
σῳ τῆς οἰκίας μου, ποιῶν ὑπερηφανίαν.
Λαλῶν ἄδικα, οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον
τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρωΐας
ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς
γῆς. Τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυ-
ρίου, πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀ-
νομίαν.

Δόξα. κάθισμα. ιζ

προσευχὴ

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκη-
διάσῃ. καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ
τὴν δέησιν αὐτοῦ. ρα

ύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
κ μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλ-
θέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσω-
πόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλί-
βωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου. ἐν ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκου-
σόν μου. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ
ἡμέραι μου. καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον
συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος
καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου. ὅτι ἐπελαθό-
μην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φω-
νῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου
τῇ σαρκί μου. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρη-

μικῷ. ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκο-
πέδῳ. Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρου-
θίον μονάζον ἐπὶ δώματι. Ὅλην τὴν
ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. καὶ
οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον. καὶ τὸ
πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων. Ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου.
ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με. Αἱ ἡμέραι
μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν κἀγὼ ὡσεὶ χόρ-
τος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα
μένεις. καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν
σιών. ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν,
ὅτι ἥκει καιρός.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους
αὐτῆς. καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου
καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δό-
ξαν σου. Ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν
σιών. καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπει-
νῶν. καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν
αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέ-
ραν. καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύ-
ριον. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ,
κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδη-
μένων. τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανα-
τωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν σιὼν τὸ ὄνο-
μα κυρίου. καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν ἱερου-
σαλήμ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς
ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν
τῷ κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ. τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου. ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ᾽ ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας. καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμενεῖς. Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι. καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

102 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. ρβ

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου. τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου. ἐν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου. ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ μωϋσῇ. τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος. μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται. οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐ-

ποίησεν ἡμῖν. οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ
ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίω
σε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμέ
νους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατο
λαὶ ἀπὸ δυσμῶν. ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν
τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτείρει πα
τὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε κύριος τοὺς φοβου
μένους αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλά
σμα ἡμῶν. ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν. Ἄν
θρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ. ὡ
σεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ
ὑπάρξει. καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τό
πον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος. καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν
διαθήκην αὐτοῦ. καὶ μεμνημένοις τῶν ἐν
τολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύρι
ος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐ
τοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ.
δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ
τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλο
γεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ
λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐ
τοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔρ
γα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ. εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ὑπὲρ τῆς τοῦ
κόσμου συστάσεως. ργ 103

ργ Υλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω. Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς. οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ. ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται. ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία

εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται. οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει. ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ. ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι. καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς. καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ. καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται

τὰ ξύλα τοῦ πεδίου. αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι. τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις. πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς. ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ. ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν. καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιταθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε. πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος. Ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται. δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος. ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται. καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου· ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ψυχή μου τὸν κύριον. Δόξα.

104 Ἀλληλούϊα. ρδ

ξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ. ᾌσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ. Διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον. Ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε.

Ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. Σπέρμα ἀβραάμ, δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς. Ὃν διέθετο τῷ ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ. Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. Λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν χαναάν, σχοίνισμα κληρονομίας ἡμῶν.

Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν. Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν. Ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.

Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ. Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν
τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν. Εἶπε
καὶ ἦλθε κυνόμυια. καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι
τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. Ἔθετο τὰς βροχὰς
αὐτῶν. χάλαζαν. πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ
γῇ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους
αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν. καὶ συνέ-
τριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν. Εἶπε καὶ
ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθ-
μός. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν
τῇ γῇ αὐτῶν. καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρ-
πὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν
πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ἀπαρχὴν
παντὸς πόνου αὐτῶν. Καὶ ἐξήγαγεν αὐ-
τοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ. καὶ οὐκ ἦν
ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν. Εὐ-
φράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν. ὅτι

ἐπέπεσεν

ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς.
καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.
Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα. καὶ ἄρτον
οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς. Διέῤῥηξε
πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα. ἐπορεύθησαν
ἐν ἀνύδροις ποταμοί. Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ
λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ. τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ
τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λα-
ὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. καὶ τοὺς ἐκλεκ-
τοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν. καὶ πόνους λαῶν κα-
τεκληρονόμησαν. Ὅπως ἂν φυλάξωσι
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ. καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ
ἐκζητήσουσιν.

Δόξα. κάθισμα. ιδ

Ἀλληλούϊα. ρ'

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρη-
ε στός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστεί-
ας τοῦ κυρίου· ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ. Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. Μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου· τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου. τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν. ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου· οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου. Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ ἐξηράνθη. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ. καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος. Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς. εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. Καὶ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ. Ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ· οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν.
ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐ-
τῶν. Καὶ παρώργισαν τὸν μωϋσῆν ἐν τῇ
παρεμβολῇ, τὸν ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου.
Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε δαθάν. καὶ ἐ-
κάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν ἀβειρών.
Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν.
φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς. Καὶ ἐ-
ποίησαν μόσχον ἐν χωρήβ. καὶ προσ-
κύνησαν τῷ γλυπτῷ. Καὶ ἠλλάξαντο τὴν
δόξαν αὐτοῦ, ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθί-
οντος χόρτον. Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ θε-
οῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς. τοῦ ποιήσαντος
μεγάλα ἐν αἰγύπτῳ. Θαυμάσια ἐν γῇ
χάμ. φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.
Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. εἰ μὴ
μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, ἔστη ἐν τῇ θραύσει

ἐνώπιον αὐτοῦ. τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν
αὐτοῦ. τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. Καὶ
ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν. οὐκ ἐπί-
στευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγόγγυ-
σαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν. οὐκ εἰ-
σήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου. Καὶ ἐπῆ-
ρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτούς. τοῦ κατα-
βαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦ κα-
ταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι.
καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώ-
ραις. Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ βεελφεγώρ.
καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. Καὶ παρόξυ-
ναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν
καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις. Καὶ
ἔστη φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο. καὶ ἐκόπασεν
ἡ θραῦσις. καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιο-
σύνην. εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. καὶ ἐκακώθη μωϋσῆς δι' αὐτούς. Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς. ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν. Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν. καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον. αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων. ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς χαναάν. Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι. καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν. Καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς. Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλεονάκις ἐῤῥύσατο αὐτούς. αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν. Καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς. ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς.

Σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ.

τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. Εὐ-
λογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ. ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐρεῖ πᾶς
ὁ λαὸς γένοιτο γένοιτο. Δόξα.

Ἀλληλούϊα. ρϛ

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρη-
στὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι
ὑπὸ κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐ-
χθροῦ. καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐ-
τούς. Ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ
βοῤῥᾶ, καὶ θαλάσσης. ἐπλανήθησαν ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ. Ὁδὸν πόλεως κατοι-
κητηρίου οὐχ εὗρον. πεινῶντες καὶ διψῶν-
τες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβε-
σθαι αὐτούς. καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
ἐῤῥύσατο αὐτούς. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς
εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πό-
λιν κατοικητηρίου. Ἐξομολογησάσθωσαν
τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ. καὶ τὰ θαυμά-
σια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν. καὶ ψυχὴν
πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημέ-
νους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου. πεπεδη-
μένους ἐν πτωχίᾳ καὶ σιδήρῳ. Ὅτι
παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ. καὶ τὴν
βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν. Καὶ ἐτα-
πεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν. ἠσθέ-
νησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. Καὶ ἐκέκρα-
ξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς.
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν. καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς. καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς. καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ. καὶ τὰ θαυ-

μάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως. καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις. ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς.

Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου. καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. Εἶπε καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος. καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς. Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν. καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων. Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο. ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων. καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς. καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, ἐξήγαγεν αὐτούς.

Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι καὶ ἔστη εἰς αὔ-
ραν καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.
Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν. καὶ ὁ-
δήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐ-
τῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ
τὰ ἐλέη αὐτοῦ. καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὑψωσάτω-
σαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέ-
δρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον. καὶ διεξό-
δους ὑδάτων εἰς δίψαν. Γῆν καρπο-
φόρον εἰς ἅλμην. ἀπὸ κακίας τῶν κατοι-
κούντων ἐν αὐτῇ. Ἔθετο ἔρημον εἰς λί-
μνας ὑδάτων. καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξό-
δους ὑδάτων. Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πει-
νῶντας καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσί-
ας. Καὶ ἔσπειραν ἀγρούς, καὶ ἐφύτευσαν

ἀμπελῶνας. καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννή-
ματος. Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπλη-
θύνθησαν σφόδρα. καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν
οὐκ ἐσμίκρυνε. Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐ-
κακώθησαν. ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύ-
νης. Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ᾽ ἄρχοντας
αὐτῶν. καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ
καὶ οὐχ ὁδῷ. Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ
πτωχείας. καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται καὶ
πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. Τίς
σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα. καὶ συνήσει τὰ
ἐλέη τοῦ κυρίου. Δόξα.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαβίδ. ρζ

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεὸς ἑτοίμη

ἡ καρδία μου. ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δό-
ξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου· ἐξεγέρ-
θητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα. ἐξεγερθήσο-
μαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λα-
οῖς κύριε. ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι μέ-
γα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου. καὶ
ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώ-
θητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός. καὶ ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Ὅπως ἂν ῥυ-
σθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου. σῶσον τῇ δεξιᾷ
σου καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ θεὸς ἐλάλη-
σεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. ὑψωθήσομαι καὶ
διαμεριῶ σίκιμα. καὶ τὴν κοιλάδα τῶν
σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι γαλαάδ
καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆς. καὶ ἐφραὶμ ἀντί-
ληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασι-
λεύς μου. μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου.

Ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδη-
μά μου. ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς. ἢ τίς
ὁδηγήσει με ἕως τῆς ἰδουμαίας.
Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ
οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν
ἡμῶν; Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως
καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ
θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν. καὶ αὐτὸς ἐξου-
δενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ρη

Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιω-
πήσῃς. ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ
στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη.
Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ.

καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με. καὶ ἐ-
πολέμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγα-
πᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με. ἐγὼ δὲ προσηυ-
χόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν. καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς
μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν.
καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, ἐξέλθοι καταδι-
κασμένος. καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω
εἰς ἁμαρτίαν, Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ ὀλίγαι. καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ
λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐ-
τοῦ ὀρφανοί. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.
Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἐπαιτησάτωσαν. ἐκβληθήτωσαν ἐκ
τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω
δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ. καὶ
διαρπασά

διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐ-
τοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ.
μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς
αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξο-
λόθρευσιν. ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν
πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου. καὶ ἡ ἁμαρ-
τία τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μὴ ἐξαλειφθείη.
Γενηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου διαπαντός.
καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος.
καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτω-
χόν. καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ
θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ
ἥξει αὐτῷ. καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν.
καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνε-
δύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον. καὶ εἰσῆλ-

θεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ. καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ, ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται. καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.

Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου. καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σὺ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ. ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.

Ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.

Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀνταναιρέθην. ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας. καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς. εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

Βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν. Καταράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις. Οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου. καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος. τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

Δόξα. κάθισμα. ιε

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ρθ 109

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· κά-
ξ θου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν πο-
δῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ
σοι κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυρίευε ἐν μέ-
σῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ
ἐν ἡμέρᾳ δυνάμεώς σου. ἐν ταῖς λαμπρό-
τησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφό-
ρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμε-
ληθήσεται. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν
σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βα-
σιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει
πτώματα. συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ τῆς γῆς
πολλῶν. Ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ
τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Ἀλληλούια. ρι

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ
ε καρδίᾳ μου· ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ
συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα κυ-
ρίου· ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐ-
τοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ
ἔργον αὐτοῦ. καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιή-
σατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ. Ἐλεήμων
καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. ἰσχὺν ἔργων αὐ-
τοῦ, ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δοῦ-
ναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν, ἔργα χει-
ρῶν αὐτοῦ. ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ
πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ. ἐστηριγμέναι εἰς

τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. πεποιημένα ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ. ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος κυρίου. σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν. Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

111 Ἀλληλούϊα. ρια

Ακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
μ κύριον. ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ. γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν. ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν. οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον. ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῇ. ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν ἔδωκε τοῖς πένησιν. ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται. τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται. Ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται. Δόξα.

Ἀλληλούϊα. ριβ 112

Αἰνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε τὸ
α ὄνομα κυρίου. Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου
εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυ-
σμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου. Ὑψηλὸς
ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος. ἐπὶ τοὺς οὐ-
ρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν. ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν. Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τῇ
γῇ ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν. καὶ ἀπὸ κο-
πρίας ἀνυψῶν πένητα. Τοῦ καθίσαι αὐ-
τὸν μετὰ ἀρχόντων. μετὰ ἀρχόντων λαοῦ
αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μη-
τέρα τοῖς τέκνοις εὐφραινομένην.

113 Ἀλληλούϊα. ριγ

Ἐν ἐξόδῳ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου. οἴ-
κου ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ἐγενήθη
ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ. ἰσραὴλ ἐξουσία
αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν ὁ ἰορ-
δάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐ-
σκίρτησαν ὡσεὶ κριοί. καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρ-
νία προβάτων. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι
ἔφυγες. καὶ σὺ ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς
τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ
κριοί. καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;
Ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ. ἀ-
πὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰακώβ. Τοῦ στρέ-
ψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων.
καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.
Μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν. ἀλλ' ἢ τῷ ὀνό-
ματί σου δὸς δόξαν. Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου
καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. μήποτε εἴπωσι τὰ ἔ-
θνη. ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ θεὸς

ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα
ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἴδωλα τῶν
ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον· ἔργα χει-
ρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ
λαλήσουσιν. ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ
ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσον-
ται. ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσον-
ται. Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσου-
σι· πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσου-
σιν. οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐ-
τά· καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
Οἶκος ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς
καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἶκος ἀ-
αρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερ-
ασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἱ φοβούμενοι τὸν
κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς καὶ ὑ-
περασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Κύριος μνησθεὶς
ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. εὐλόγησε τὸν οἶ-
κον ἰσραήλ. εὐλόγησε τὸν οἶκον ἀαρών.
Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον·
τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσ-
θείη κύριος ἐφ' ὑμᾶς. ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ
κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν. Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ·
τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώ-
πων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε·
οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.
Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κύ-
ριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀλληλούια. ριδ

114

Ἠ γάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος

τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Ὅτι ἔκλινε τὸ
οὖς αὐτοῦ ἐμοί· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου
ἐπικαλέσομαι. Περιέσχον με ὠδῖνες θα-
νάτου· κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με.

Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον. καὶ τὸ ὄνομα κυ-
ρίου ἐπεκαλεσάμην· ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυ-
χήν μου. Ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος
καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. φυλάσσων τὰ νήπια
ὁ κύριος. ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με. Ἐπί-
στρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.
ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε.

Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανά-
του. ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων· καὶ
τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου
ἐν χώρᾳ ζώντων.

Δόξα.

Ἀλληλούϊα. ριε [115]

Πίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐ-
ταπεινώθην σφόδρα. Ἐγὼ δὲ
εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄν-
θρωπος ψεύστης. Τί ἀνταποδώσω τῷ
κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι.
Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνο-
μα κυρίου ἐπικαλέσωμαι. Τὰς εὐχάς
μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον κυρίου
ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ὦ κύριε ἐγὼ
δοῦλος σός. ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς
παιδίσκης σου. διέρρηξας τοὺς δεσμούς
μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως. καὶ ἐν
ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω.

ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ἐν αὐλαῖς
οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου ἱερουσαλήμ.

Ἀλληλούϊα. ρις

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη·
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς· καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς
τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλούϊα. ριζ

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγα-
θὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος ἰσραήλ
ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος ἀαρών· ὅτι ἀγα-
θός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
κύριον ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλε-
ος αὐτοῦ. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην
τὸν κύριον· καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσ-
μόν. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς καὶ οὐ φοβηθή-
σομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Κύριος
ἐμοὶ βοηθὸς κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς
μου. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον· ἢ
πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλ-
πίζειν ἐπὶ κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι.
Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόμα-
τι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Κυκλώσαντες
ἐκύκλωσάν με. καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνά-
μην αὐτούς. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισ-
σαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάν-
θαις. καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Ὠθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κύριος

ἀντελάβετό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὕμνη-
σίς μου ὁ κύριος. καὶ ἐγένετό μοι εἰς σω-
τηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτη-
ρίας ἐν σκηναῖς δικαίων. Δεξιὰ κυρίου
ἐποίησε δύναμιν. Δεξιὰ κυρίου ὕψωσέ με.
Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν. οὐκ ἀποθα-
νοῦμαι. ἀλλὰ ζήσομαι. καὶ διηγήσομαι
τὰ ἔργα κυρίου. Παιδεύων ἐπαίδευσέ
με ὁ κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέ-
δωκέ με. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιο-
σύνης. εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἐξομολογήσο-
μαι τῷ κυρίῳ. Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου
δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομο-
λογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐ-
γένου μοι εἰς σωτηρίαν. Λίθον ὃν ἀπεδο-
κίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. οὗτος ἐγενή-
θη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ κυρίου
ἐγένετο

ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύ-
ριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ. Ω κύριε σῶσον δή. ὦ κύριε εὐ-
όδωσον δή. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυρίου. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς
ἐξ οἴκου κυρίου. Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφα-
νεν ἡμῖν. Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυ-
κάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστη-
ρίου. Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσο-
μαί σοι. θεός μου εἶ σύ καὶ ὑψώσω σε.
Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου
καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολο-
γεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δόξα. κάθισμα.

Ἀλληλούϊα.

Ἀκάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευ-
μ ὀμενοι ἐν νόμῳ κυρίου. Μακάρι-
οι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐ-
τοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετείλω
τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.
Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ
φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε οὐ
μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πά-
σας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαί
σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέ-
ναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με
ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι
κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν
τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. Ἐν ὅ-
λῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε. μὴ ἀπώσῃς
με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ
μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁ-
μάρτω σοι. Εὐλογητὸς εἶ κύριε. δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χείλε-
σί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στό-
ματός σου. ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου
ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν ταῖς
ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καὶ κατανοή-
σω τὰς ὁδούς σου. Ἐν τοῖς δικαιώμα-
σί σου μελετήσω. οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λό-
γων σου. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου,
ζῆσόν με καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ κα-
τανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ. μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις. ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστί καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας. βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε μή με καταισχύνῃς. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον ὅταν ἐπλάτωας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ
ἰδεῖν ματαιότητα· ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν
με. Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν
σου εἰς τὸν φόβον σου. Περίελε τὸν ὀνει-
δισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα ὅτι τὰ κρίματά
σου χρηστά. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντο-
λάς σου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε, τὸ
σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ
ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λό-
γον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λό-
γον ἀληθείας ἕως σφόδρα. ὅτι ἐπὶ τοῖς κρί-
μασί σου ἐπήλπισα. Καὶ φυλάξω τὸν
νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευό-
μην ἐν πλατυσμῷ. ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρί-
οις σου ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ᾐσχυ-
νόμην. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς
σου αἷς ἠγάπησα σφόδρα. Καὶ ἦρα τὰς
χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγά-
πησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμα-
σί σου. Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ
δούλῳ σου ὧν ἐπήλπισάς με. Αὕτη με
παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ
λόγιόν σου ἔζησέ με. Ὑπερήφανοι παρη-
νόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου
οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων
σου ἀπ' αἰῶνος κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν
τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν
τόπῳ παροικίας μου. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ

ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Αὕτη ἐγενήθη μοι ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Μερίς μου εἶ κύριε. εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου. Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα. διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα. Χρηστὸς εἶ σὺ κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπ᾽ ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων. ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου. Δόξα.

Στάσις. ια

Ι χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔ-
ά πλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες πότε παρακαλέσεις με. Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου, πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν. Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας· ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια. Ἀδίκως κατεδίωξάν με· βοήθησόν μοι. Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου

ζῆσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου. Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστί, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Ὀς εἰμὶ ἐγὼ σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με. τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μού ἐστί. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστίν. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα. ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκία τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα. διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην

ἕως σφόδρα κύριε· ζῆσόν με κατὰ τὸν λό-
γον σου. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου,
εὐδόκησον δὴ κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου
δίδαξόν με. Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερ-
σί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ
ἐπελαθόμην. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγί-
δα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλα-
νήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου
εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδί-
ας μου εἰσίν. Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου
τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα δι' ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμίση-
σα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός
μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λό-
γους σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ
πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντο-
λὰς τοῦ θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ

τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με. καὶ μὴ καται-
σχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.
Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι. καὶ μελε-
τήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαν-
τός. Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀπο-
στατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅ-
τι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαί-
νοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτω-
λοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρ-
τύριά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου
τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμά-
των σου ἐφοβήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ
δικαιοσύνην. μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδι-
κοῦσί με. Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγα-
θόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφα-
νοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτή-
ριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔ-
λεός σου. καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδα-
ξόν με. Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγὼ, συνέτι-
σόν με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.
Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ, διε-
σκέδασαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο
ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον
καὶ τοπάζιον. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας
τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην. πᾶσαν ὁ-
δὸν ἄδικον ἐμίσησα. Θαυμαστὰ τὰ
μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐ-
τὰ ἡ ψυχή μου. Ἡ δήλωσις τῶν λό-
γων φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.
Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα
πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς
σου ἐπεπόθουν.

Δόξα.

Στάσις

Στάσις. γ

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με
κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ
ὄνομά σου. Τὰ διαβήματά μου
κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κα-
τακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρω-
σαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ
φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν
σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δί-
δαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξό-
δους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου
ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Δίκαι-
ος εἶ κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.
Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου,
καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆ-
λός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου

οἱ

οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα. καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος. τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Η δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια, Θλῖψις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα. συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ με, ἐπάκουσόν μου κύριε. τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα. εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρῖμα σου ζῆσόν με.

Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. Κατ᾽ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. Ιδὲ τὴν ταπείνωσίν με καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με. διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία. ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κύριε, κατὰ τὸ κρῖμα σου ζῆσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με. ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην. ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κύριε καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με. Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι.

Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός. ζήτησον τὸν δοῦλόν σου ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα. κάθισμα.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ριθ

120.

π Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐ-
κέκραξα καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύ-
ριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χει-
λέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν. Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ
ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημι-
κοῖς. Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύν-
θη. κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων
κηδάρ. πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου.
Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην, ἤ-
μην εἰρηνικός. Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς
ἐπολέμουν με δωρεάν.

120 Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκ

Ἦ Ρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄ-
ρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ
βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποι-
ήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου. μὴ δὲ
νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει
οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν ἰσραήλ.
Κύριος φυλάξει σε. κύριος σκέπη σοι ἐ-
πὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος
οὐ συγκαύσει σε. οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύ-
κτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς
κακοῦ. φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος.
Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξο-
δόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκα 121

ε Υφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι.

εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις. ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί. φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τοῦ ἰσραήλ. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν. θρόνοι ἐπὶ οἶκον δαβίδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν ἱερουσαλήμ. καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου. καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐζήτησα ἀγαθά σοι.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκβ 122

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου
π τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.
Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς. οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκγ 123

b Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω

δὴ Ἰσραήλ. Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν
ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς.
Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. ἐν τῷ
ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς.
Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς.
Χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπόστατον. Εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐκ
ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐ-
τῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐῤῥύ-
σθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.
Ἡ παγὶς συνετρίβη καὶ ἡμεῖς ἐῤῥύσθημεν.
Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα.

124 Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκδ

ο Ι πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος
σιών. οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰ-
ῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.
Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ κύριος κύκλῳ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ. ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶ-
νος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος τὴν ῥά-
βδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν
δικαίων. Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δί-
καιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγά-
θυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ
καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς
στραγγαλιάς. ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν
ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Εἰρήνη ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκε 125

ἐ Ν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμα-

λωσίαν σιών. ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακε-
κλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα
ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.
Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ἐμεγά-
λυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ᾽ αὐτῶν. ἐμε-
γάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ᾽ ἡμῶν. ἐ-
γενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον
κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάῤ-
ῥους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δά-
κρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευό-
μενοι ἐπορεύοντο. καὶ ἔκλαιον βάλλοντες
τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ, ἥ-
ξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγμα-
τα αὐτῶν.

Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκϛ

126

Ε Αν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον
εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.
Ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν. εἰς μάτην
ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην
ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ
καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. ὅταν
δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.
Ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοί. ὁ μισθὸς
τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ὡσεὶ βέλη ἐν
χειρὶ δυνατοῦ. οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετι-
ναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν
ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν. Οὐ καταισχυν-
θήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐ-
τοῦ ἐν πύλαις.

Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκζ

127

Ακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
μ κύριον. οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁ-

δοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι. Μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσαι. ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ σιών. Καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν ἰσραήλ.

128 Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκ

Λεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεό-
π τητός μου, εἰπάτω δὴ ἰσραήλ.
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου. καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί. ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τα ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων. ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων. καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, εὐλογία κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς. εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.

Δόξα.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκθ
129

Κ βαθέων ἐνέκραξά σοι κύριε. κύ-
ἐ ριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε. ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς λόγον σου ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός. ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλ

κ Υριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου. οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις. οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου.

Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ. ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλα

μ Νήσθητι κύριε τοῦ δαβίδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ ηὔξατο τῷ θεῷ ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου. εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν,

καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ. σκήνωμα τῷ θεῷ ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν εὐφρατᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου. σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην. καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν δαβὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὤμοσε κύριος τῷ δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ὧδε κατοικήσω ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω. τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν. καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς, ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ δαβίδ. ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλβ 132

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν.

ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα. τὸν πώγωνα τὸν ἀαρών.

Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλγ

133

Δοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάν-
ἱ τες οἱ δοῦλοι κυρίου. Οἱ ἑστῶ-
τες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴ-
κου θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον. Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν

γῆν.

Δόξα. κάθισμα. ιη

Ἀλληλούϊα. ρλδ

134

Ινεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου, αἰνεῖτε δοῦ-
ἀ λοι κύριον. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ
κυρίου. ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος. ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.

Ὅτι τὸν ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ κύριος. καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.

ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου αἴγυπτε. Ἐν φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ. καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς. Τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμοῤῥαίων. καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς βασάν. καὶ πάσας τὰς βασιλείας χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν. κληρονομίαν ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν. ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται. οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά. καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Οἶκος ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν κύριον. Οἶκος λευὶ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον. Εὐλογητὸς κύριος ἐν σιὼν ὁ κατοικῶν ἱερουσαλήμ.

Ἀλληλουΐα. ρλε 135

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· Τῷ πατάξαντι αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν. ὅτι

εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ. καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ διαγαγόντι τὸν ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ ἐκτινάξαντι φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων ὅτι τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ Δαβὶδ διὰ Ἱερεμίου. ρλϛ
136

Πὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν· καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον.

Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών. Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου. Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου ἐὰν μή σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

Μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ. Τῶν λεγόντων ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος. Μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδω-

μοῦ σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρλζ

137

Ξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ
ε καρδίᾳ μου· καὶ ἐναντίον ἀγγέλων
ψαλῶ σοι. Ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου· καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου· ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε, πάντες οἱ

βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ᾠδαῖς κυρίου. ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου. Ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ. καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με. Ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα. τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Εἰς τὸ τέλος τῷ δαβὶδ ψαλμὸς ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ. ρλη

138

Υριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με.
κ Σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν
ἔγερσίν μου. Σὺ συνῆκας τοὺς

διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν. Τὴν
τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας,
Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες. ὅτι
οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου. Ἰδοὺ κύ-
ριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρ-
χαῖα. Σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ
τὴν χεῖρά σου. Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς
σου ἐξ ἐμοῦ· ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι
πρὸς αὐτήν. Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύ-
ματός σου· καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ
φύγω; Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ εἶ
ἐκεῖ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει.
Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ'
ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα
τῆς θαλάσσης. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου
ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.
Καὶ εἶπα ἄρα σκότος καταπατήσει με· καὶ

νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου. Ὅτι σκότος
οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ· καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα
φωτισθήσεται. Ὡς τὸ σκότος αὐτῆς. οὕτως καὶ τὸ
φῶς αὐτῆς. Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου
ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου. Ἐξο-
μολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης
Θαυμάσια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχή
μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβη τὸ
ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ· ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ·
καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς
γῆς. Τὸ ἀκατέργαστόν μου, εἶδον οἱ ὀ-
φθαλμοί σου· καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάν-
τες γραφήσονται. Ἡμέρας πλασθήσον-
ται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ
λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός. λίαν
ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.
Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ

ἄμμον πληθυνθήσονται. Ἐξηγέρθην καὶ ἔτι
εἰμὶ μετὰ σοῦ. ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς
ὁ θεός. Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ'
ἐμοῦ. ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμούς. Λήψον-
ται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ
τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς
ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην; Τέλειον μῖσος
ἐμίσουν αὐτούς. εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.
Δοκίμασόν με ὁ θεὸς καὶ γνῶθι τὴν καρ-
δίαν μου. Ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους
μου. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί,
καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

139 Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ρλθ

Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονη-
ροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου. ῥῦσαί
με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν
ἐν καρδίᾳ

ἐν καρδίᾳ ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο
πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡ-
σεὶ ὄφεως. ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.
Διάψαλμα. Φύλαξόν με κύριε ἐκ χει-
ρὸς ἁμαρτωλοῦ. ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐ-
ξελοῦ με. Οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑπο-
σκελίσαι τὰ διαβήματά μου ἔκρυψαν ὑ-
περήφανοι παγίδα μοι. Διάψαλμα.
Καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί
μου. ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι.
Εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός μου εἶ σύ. ἐνώτισαι
κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε
κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου. ἐπεσκίασας
ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
Μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας
μου ἁμαρτωλῷ. Διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ
μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν.

Διάψαλμα. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώ-
ματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν
καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄν-
θρακες ἐν πυρί· καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλ-
αιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ
γλωσσώδης, οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς
γῆς. Ἄνδρα ἄδικον, κακὰ θηρεύσει εἰς
διαφθοράν. Ἔγνων ὅτι ποιήσει κύριος
τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν καὶ τὴν δίκην τῶν πε-
νήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται
τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς
σὺν τῷ προσώπῳ σου. Δόξα.

140 Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ ρμ

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκ-
ουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή
μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου. Ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Θοῦ κύριε φυ-
λακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς
περὶ τὰ χείλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδί-
αν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασί-
ζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. Σὺν ἀν-
θρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ
μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ, μὴ λιπανάτω τὴν
κεφαλήν μου. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου
ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν. Κατεπόθησαν
ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀ-
κούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἠδύνθη-
σαν, ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς.

διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σὲ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου.
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν
μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συν-
εστήσαντό μοι. καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐρ-
γαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμ-
φιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί. κατὰ μόνας
εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

Συνέσεως τῷ Δαβὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν
141 ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον. ρμα

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα φω-
φ νῇ μου πρὸς κύριον ἐδεήθην. Ἐκ-
χεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου
τὴν θλῖψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου. καὶ
σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ
ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. Κα-
τενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπώλετο φυγὴ
ἀπ᾽ ἐμοῦ. καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν
μου. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε. εἶπα, σὺ
εἶ ἡ ἐλπίς μου μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου ὅτι ἐταπει-
νώθην σφόδρα. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδι-
ωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμὲ ὑ-
πομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ὁπότε κατεδίωκεν
αὐτὸν ἀβεσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ρμβ
142

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
κ ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀλη-

θείᾳ σου. Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιο-
σύνῃ σου. καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ
τοῦ δούλου σου. Ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν
ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου. ἐταπείνωσεν εἰς
γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκο-
τεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος. καὶ ἠκηδίασεν ἐ-
π' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου. Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη
ἡ καρδία μου. ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων.
Ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. ἐν
ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέ-
τασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. ἡ ψυχή μου
ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου
κύριε. ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέ-
ψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. καὶ ὁμοιωθή-
σομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀ-
κουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,

ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι κύριε ὁ-
δόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα
τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν
μου κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ θε-
ός μου. τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει
με ἐν τῇ εὐθείᾳ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
κύριε ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου. Καὶ
ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβον-
τας τὴν ψυχήν μου. ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου
εἰμί. Δόξα. κάθισμα. ιθ

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ πρὸς τὸν γολιάθ. ρμγ
143

Ευλογητὸς κύριος ὁ θεός μου. Ὁ δι-
δάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παρά-

παξίν. τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον.

Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου. ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου. ὑπερασπιστής μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα. Ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ. ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτῷ. Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη. αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι. Κύριε κλῖνον οὐρανούς καὶ κατάβηθι. ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται. Ἄστραψον ἀστραπήν, καὶ σκορπιεῖς αὐτούς. ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα. καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν. δεξιὰ ἀδικίας.

Ὁ θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι. ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι. Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι. τῷ λυτρουμένῳ Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς. Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα. καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι. περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ. Τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη. ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο.

Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν. Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς. Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ. οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι. μακάριος ὁ λαὸς οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ.

Αἴνεσις τοῦ δαβίδ.

Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου. καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε. καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα. καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι. καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι. καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται. καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος. μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς κύριος τοῖς σύμπασι. καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου. καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι. καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου. καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων. καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας.

καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατεῤῥαγμένους.
Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι· καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει. καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν. καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Δόξα.

Ἀλληλούϊα. ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρμε 145

Ινει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, αἰνέσω
α κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου. ψαλῶ τῷ θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος οὗ ὁ θεὸς ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα. ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις. διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.
Κύριος λύει πεπεδημένους. κύριος σοφοῖ

τυφλούς. κύριος ἀνορθοῖ κατεῤῥαγμένους. κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται. καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ θεός σου σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα. ρμϛ 146

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλ-
α μός. τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴ-
νεσις. οἰκοδομῶν ἱερουσαλὴμ ὁ κύ-
ριος. τὰς διασπορὰς τοῦ ἰσραὴλ ἐπισυν-
άξει. Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους
τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμ-
ματα αὐτῶν. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων
καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

Μέγας ὁ κύριος ἡμῶν. καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος. ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως γῆς. Ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει. ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ.

Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν.

Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον. καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν. καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει. οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ. Εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρμζ

ἐ Παίνει ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον, αἴνει τὸν θεόν σου σιών. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου. εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ.

Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον. ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς. κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ, τίς ὑποστήσεται;

Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ. καὶ τήξει αὐτά. πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα. Ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ ἰακώβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ ἰσραήλ.

τῷ ἰσραήλ. Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει. καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς. Δόξα.

Ἀλληλούϊα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρμη

ἀ Ινεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη. αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. πρόσταγμα ἔθετο καὶ

οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς. δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ. χάλαζα. χιών. κρύσταλλος. πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί. ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη. ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί. ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι. πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου. ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ. τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ. λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἀλληλούϊα. ρμθ

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν. ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν. καὶ υἱοὶ σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ. ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ. Ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ. καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σοτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀλληλουΐα. 150

α Ινεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐ-
τοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυ-
νάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυ-
ναστείαις αὐτοῦ. αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆ-
θος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐ-
τὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλ-
τηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμ-
πάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς
καὶ ὀργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλα-
λαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Δόξα. κάθισμα. κ

Οὗτος ὁ ψαλμὸς, ἰδιόγραφος τοῦ δαβὶδ ἐστι καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν γολιάθ.

Ικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, 151
μ καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός
μου. ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ
πατρός μου. Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄρ-
γανον. καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλ-
τήριον. Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ κυρίῳ μου.
αὐτὸς κύριος αὐτὸς εἰσακούει. Αὐτὸς ἐξα-
πέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν
προβάτων τοῦ πατρός μου. Καὶ ἔχρισέ
με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ. Οἱ
ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐ-
δόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ κύριος. Ἐξῆλθον
εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ. καὶ ἐπικα-
τηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μά-
χαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτόν. καὶ ἦρα ὄ-
νειδος ἐξ υἱῶν ἰσραήλ.

Ἄρδην βυθίσας φαραώ. μωσῆς λέγει.
Ὠιδὴ μωϋσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ. α

ἆ Σωμεν τῷ κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. οὗτός μου θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν. θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους. κύριος ὄνομα αὐτῷ. ἅρματα φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς. κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. Ἡ δεξιά σου κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ. ἡ δεξιά σου χεὶρ κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς. Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην. καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ. Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα. ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς διώξας καταλήψομαι. μεριῶ σκῦλα. ἐμπλήσω ψυχήν μου. ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου κυριεύσει ἡ χείρ μου. Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα. ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ. Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε. τίς ὅμοιός σοι δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις θαυμαστὸς, ἐνδόξως ποιῶν τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου κατέπιεν αὐτοὺς γῆ. ὁδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον. ὃν ἐλυτρώσω. Παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου, εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου.

ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν. ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας φιλιστιείμ. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες μωαβητῶν. ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος. ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος· μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Ἕως ἂν παρέλθοι ὁ λαός σου κύριε. ἕως ἂν παρέλθοι ὁ λαός σου, οὗτος ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου. εἰς ἕτοιμον κατοικητήριον σου, ὃ κατειργάσω κύριε ἁγίασμα. ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι. ὅτε εἰσῆλθεν ἵππος φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν. Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Δόξα.

Νόμου γραφέντος αὖθις ᾠδὴ Μωϋσέως. Ὠιδὴ μωϋσέως ἐν τῷ δευτερονομίῳ. Ὠιδὴ β

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ
α ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου. Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον. ὅτι ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα, δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν. Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις.

Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ κύριος.

Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; Οὗτος λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός. οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατήρ; ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε; Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος. σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν. Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι. Ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη. ὡς διέσπειρεν υἱοὺς ἀδάμ.

Ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ. καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ ἰακώβ. σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ ἰσραήλ. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ. Ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ διεφύλαξεν αὐτόν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησεν. Διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. Κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ᾿ αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος. Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς. ἐψώμισεν αὐτοὺς γενήματα ἀγρῶν, Ἐθήλασε μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας. Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν. υἱῶν ταύρων καὶ τράγων. μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ. καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον. Καὶ ἔφαγεν ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος.

Ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν,

καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις. καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν, ἐξεπίκρανάν με. Ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ. θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν. καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν, οἷς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε; Καὶ εἶδε κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων. Καὶ εἶπεν, ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων.

Ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν. υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ. παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει. ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ

παροργιῶ αὐτούς. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου. καυθήσεται ἕως ᾅδου κατωτάτου. Καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς. φλέξει θεμέλια ὀρέων.

Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά. καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς. Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος. Ὀδόντας θηρίων, ἐπαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων, φόβος. Νεανίσκος σὺν παρθένῳ. θηλάζων, μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου. Εἶπον διασπερῶ αὐτούς. παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονήσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. Μὴ εἴπωσιν ἡ

χεὶρ ἡμῶν ὑψηλή. καὶ οὐχὶ κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα. Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι. καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη. Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι. ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. Πῶς διώξεται εἷς χιλίους. καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας. Εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς, καὶ ὁ κύριος παρέδωκεν αὐτούς. Οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. Ἐκ γὰρ ἀμπέλου σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν. καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ γομόῤῥας.

Ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς. βότρυς πικρίας αὐτῶν. Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν. καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου. Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω. ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ πούς αὐτῶν. Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν. Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους. Καὶ εἶπε κύριος, ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεσαν ἐπ' αὐτοῖς. Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν. Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.

Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ. Ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω. πατάξω, κἀγὼ ἰάσομαι καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου. καὶ ἐρῶ, ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου. Καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς. καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω. Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα. Ἀφ' αἵματος τραυματιῶν, καὶ αἰχμαλωσίας. ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ. καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ.

Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ.

Ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται. καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει.

καὶ ἐκ

Καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Δόξα.

Θεὸν γεραίρει στεῖρα τίκτουσα ξένως. Προσευχὴ Ἄννης μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Ὠιδὴ γ

Στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ
ε ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου. ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχήν. μὴ δὲ ἐξελθέτω μεγαλοῤῥημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι θεὸς γνώσεων κύριος. καὶ θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τόξον δυνατῶν ἠσθέ-

ὕψει. καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων, ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά. καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε. Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ. κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει. ταπεινοῖ, καὶ ἀνυψοῖ. ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν. Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ. καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Ὅτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ κύριος ἅγιος. Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ. καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ. Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος. ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον. καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς, καὶ ἐβρόντησεν. αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς δίκαιος ὤν. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν. καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Τὴν τοῦ λόγου κένωσιν Ἀββακοὺμ φράσον. προσευχὴ Ἀββακοὺμ τοῦ προφήτου. Ὠιδὴ δ

ύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ
κ φοβήθην, κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ. ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ. ἐν τῷ παρεῖναι

τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ. Ὁ θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ. καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ. Ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. ἐπέβλεψε καὶ ἐτάκη ἔθνη. Διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ. ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι. πορείας αἰωνίους αὐτῶν ἀντὶ κόπων εἶδον. Σκηνώματα αἰθιόπων πτοηθήσονται. καὶ σκηναὶ γῆς μαδιάμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργίσθης κύριε. μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου. ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου. Ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου, ἐπὶ σκῆπτρα λέγει κύριος. Ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ ὄψονταί σε, καὶ ὠδινήσουσι λαοί. Σκορπίζων ὕδατα πορείας. ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς. Εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου. Ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον. ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος. Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν. σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς. διανοίξουσι χαλινοὺς

αὐτῶν ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. Καὶ
ἐπιβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου
ταράσσοντας ὕδατα πολλά. Ἐφυλαξά-
μην καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς
προσευχῆς χειλέων μου. Καὶ εἰσῆλθε τρό-
μος εἰς τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταρά-
χθη ἡ ἰσχύς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέ-
ρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν
παροικίας μου. Διότι συκῆ οὐ καρποφο-
ρήσει. καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμ-
πέλοις. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ
πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν. Ἐξέλιπον ἀ-
πὸ βρώσεως πρόβατα καὶ οὐχ ὑπάρξουσι
βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ
ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ
σωτῆρί μου. Κύριος ὁ θεός μου, δύναμίς
μου. καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νική-
σαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Ἡσαΐου πρόῤῥησις, εὐχὴ τὸ πλέον.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου. Ὠιδὴ ε.

Κ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου
ἐ πρὸς σὲ ὁ θεός. διότι φῶς τὰ προσ-
τάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες
ἐπὶ τῆς γῆς. πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· οὐ
μὴ μάθῃ δικαιοσύνην, ἐπὶ τῆς γῆς ἀλή-
θειαν οὐ μὴ ποιήσει. Ἀρθήτω ὁ ἀσε-
βής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου. κύριε
ὑψηλός σου ὁ βραχίων καὶ οὐκ ᾔδεισαν·
γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν. Ζῆλος λή-
ψεται λαὸν ἀπαίδευτον. καὶ νῦν πῦρ τοὺς
ὑπεναντίους ἔδεται. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν

εἰρήνην δὸς ἡμῖν. πάντα γὰρ ἀπέδωκας
ἡμῖν. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς.
κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνο-
μά σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ
μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσιν.
Διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας. καὶ
ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. Πρόσθες αὐτοῖς
κακὰ κύριε. πρόσθες κακά, τοῖς ἐνδόξοις
τῆς γῆς. Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου.
ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν. Καὶ
ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. καὶ ἐπὶ τῇ
ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθη-
μεν τῷ ἀγαπητῷ σου. Διὰ τὸν φόβον σου
κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν. καὶ ὠδινήσαμεν
καὶ ἐτέκομεν, πνεῦμα σωτηρίας σου ὃ ἐποι-
ήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πεσούμεθα. ἀλ-
λὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί. καὶ ἐγερθήσονται
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται
οἱ ἐν τῇ γῇ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ, ἴα-
μα αὐτοῖς ἐστι. ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.
Βάδιζε λαός μου. εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν
σου. ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου. ἀποκρύ-
βηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθοι
ἡ ὀργὴ κυρίου.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγασεν Ἰωνᾶς λέγων.

Ὠιδή. ς

Βόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον
ἐ τὸν θεόν μου καὶ εἰσήκουσέ μου.
Ἐκ κοιλίας ᾅδου, κραυγῆς μου
ἤκουσας φωνῆς μου. ἀπέρριψάς με εἰς βά-
θη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύ-
κλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου

καὶ τὰ κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον.

Κἀγὼ εἶπον ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου, ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου. ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη. Ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. κατέβην εἰς γῆν ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου, πρὸς σὲ κύριε ὁ θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ κυρίου ἐμνήσθην. Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι. ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ κυρίῳ.

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν παίδων. Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων. Ωιδὴ ζ

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον, τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν. καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου, ἀληθιναί. καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας. Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ᾽ ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν· καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν. Οὐδὲ

συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς
ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν. καὶ πάντα ὅσα
ἐπήγαγες ἐν ἡμῖν, ἀληθινῇ κρίσει ἐποίη-
σας. Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν. καὶ
βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶ-
σαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀ-
νοῖξαι τὸ στόμα. αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενή-
θημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομέ-
νοις σε. Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέ-
λος διὰ τὸ ὄνομά σου. καὶ μὴ διασκεδά-
σῃς τὴν διαθήκην σου. καὶ μὴ ἀποστήσῃς
τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν. Διὰ ἀβραὰμ τὸν
ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ. καὶ διὰ ἰσαὰκ τὸν
δοῦλόν σου. καὶ ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.
Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν.

ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὡς τὴν ἄμμον
τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
Ὅτι δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα
τὰ ἔθνη. καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ
σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Καὶ
οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ. ἄρχων καὶ
προφήτης καὶ ἡγούμενος. οὐδὲ ὁλοκαύτω-
σις. οὐδὲ θυσία. οὐδὲ προσφορά. οὐδὲ
θυμίαμα. οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπι-
όν σου. καὶ εὑρεῖν ἔλεος. Ἀλλ᾽ ἐν ψυ-
χῇ συντετριμμένῃ. καὶ πνεύματι ταπεινώσε-
ως, προσδεχθείημεν, ὡς ἐν ὁλοκαυτώμα-
σι κριῶν καὶ ταύρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν
ἀρνῶν πιόνων. Οὕτως γενέσθω ἡ θυσία
ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον. καὶ ἐκτελεί-
σθω ὄπισθέν σου. ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς
πεποιθόσιν ἐπὶ σοί. Καὶ νῦν ἐξακολου-

θοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ. καὶ φοβούμεθά σε. καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς. Ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου. καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου κύριε. Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά. Καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας. Καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη. καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ θεὸς, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ καὶ πίσσῃ καὶ στυππίῳ καὶ κληματίδι. Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα.

Καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε

περὶ τὴν κάμινον τῶν χαλδαίων. Ὁ δὲ ἄγγελος κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον. Καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον. Καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν. οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν. καὶ εὐλόγουν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες.

Η τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ᾖδον νέοι.

ε Υλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου

τὸ ἅγιον τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕμνος τῶν ἁγίων παίδων.

Ὠδὴ. η

Υλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἄγγελοι κυρίου, οὐρανοὶ κυρίου τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος, καὶ καύσων τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι, καὶ ψῦχος τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαί, καὶ νεφέλαι

τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε φῶς, καὶ σκότος,
νύκται, καὶ ἡμέραι, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εὐλογεῖτε ἡ γῆ, ὄρη, βουνοὶ, πάντα τὰ φυ-
όμενα ἐν αὐτῇ, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ-
υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖ-
τε πηγαὶ, θάλασσαι, καὶ ποταμοὶ, κήτη, καὶ
πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν κύ-
ριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ. τὰ θηρία. καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν
κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων
εὐλογείτω ἰσραὴλ τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλο-
γεῖτε ἱερεῖς κυρίου. δοῦλοι κυρίου τὸν κύρι-

ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δι-
καίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν
κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἀνανία, ἀζαρία
μισαὴλ, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἀπόστολοι
προφῆται καὶ μάρτυρες κυρίου τὸν κύριον,
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Εὐλογοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον
πνεῦμα τὸν κύριον, ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦ-
μεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν
εὐλογοῦμεν προσκυνοῦμεν τὸν κύριον.
ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἴνεσις ἁγνῆς μύρος παρθένους
κόρης. Ὠιδὴ θ

Εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον καὶ
μ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ
τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν
ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰ-
δοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι
αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φο-
βουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφά-
νους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. Καθεῖλε
δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς.
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. καὶ πλουτοῦν-
τας ἐξαπέστειλε κενούς. Ἀντελάβετο ἰσρα-
ὴλ παιδὸς αὐτοῦ. μνησθῆναι ἐλέους καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν. τῷ
ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

Υλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσρα-
ι ὴλ. ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤ-
γειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ
δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλά-
λησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰ-
ῶνος προφητῶν. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν
ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων
ἡμᾶς. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων
ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐ-
τοῦ. Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν. τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως
ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.
Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-
σύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς

ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

ΤΕΛΟΣ.

Δαβὶδ μελῳδὲ μουσικῆς ἀποκρύφου
Σὺ μὲν δι' αὐτῶν καὶ θανὼν ζῇς τῶν λόγων.
Ἡμῖν δὲ τὴν σὴν ἐμμελῆ δίδως λύραν.
Ἧς ἐστιν εὑρεῖν ἐμμελῆ τὰ πρακτέα.
Καὶ γὰρ δι' αὐτῆς μυστικῶς κινουμένης
Διώκεται μὲν ἐμπαθὴς πᾶσα φθίσις.
Ἐλαύνεται δὲ δυσχερὴς ἅπας πόνος.
Συστέλλεται δὲ συμφορῶν ἀπληστία.
Κοιμίζεται δὲ γνωστικῆς ἅλμης κλύδων.
Στηρίζεται δὲ τῶν παθῶν ἡ στερρότης.
Καὶ τέρπεται μὲν τῆς ψυχῆς ἡ σεμνότης.
Ἐλέγχεται δὲ τοῦ σατὰν ἡ φαυλότης.
Ἐκ τῆς νοητῆς τῶν μελῶν εὐρυθμίας.
Ὦ τίς τοσαύτην εὗρεν ἀνθρώπων χάριν.
Εἰ μὴ σὺ τοῖς πρέπουσαν ἀνθρώποις χάριν.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

Οστις βούλεται σωθῆναι πρὸ πάντων χρὴ κρατεῖν τὴν καθολικὴν πίστιν. Ἣν εἰ μή τις ἕκαστος σῶαν, καὶ ἀμώμητον τηρήσῃ ἄνευ δισταγμοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται. Πίστις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη ἐστίν, ἵνα ἕνα θεὸν ἐν τριάδι, καὶ τριάδα ἐν μονάδι σεβώμεθα.

Μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες. Ἄλλη γάρ ἐστιν ἡ ὑπόστασις τοῦ πατρός, ἄλλη τοῦ υἱοῦ, ἄλλη τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἀλλὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ, καὶ ἁγίου πνεύματος μία ἐστὶν ἡ θεότης. ἴση ἡ δόξα. συναΐδιος ἡ μεγαλει-

ότης. Οἷος ὁ πατήρ, τοιοῦτος ὁ υἱός. τοιοῦτον καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. Ἄκτιστος ὁ πατήρ, ἄκτιστος ὁ υἱός. ἄκτιστον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἀκατάληπτος ὁ πατήρ, ἀκατάληπτος ὁ υἱός. ἀκατάληπτον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Αἰώνιος ὁ πατήρ, αἰώνιος ὁ υἱός. αἰώνιον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Πλὴν οὐ τρεῖς αἰώνιοι ἀλλ' εἷς αἰώνιος. Ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι. ἀλλ' εἷς ἄκτιστος, καὶ εἷς ἀκατάληπτος.

Ὁμοίως, παντοδύναμος ὁ πατήρ· παντοδύναμος καὶ ὁ υἱός, παντοδύναμον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Πλὴν οὐ τρεῖς παντοδύναμοι, ἀλλ' εἷς παντοδύναμος. Οὕτω θεὸς ὁ πατήρ· θεὸς ὁ υἱός. θεὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Πλὴν οὐ τρεῖς θεοί, ἀλλ' εἷς θεός. Ὁμοίως κύριος ὁ πατήρ· κύριος ὁ

υἱός. κύριον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, πλὴν οὐ τρεῖς κύριοι, ἀλλ' εἷς ἐστι κύριος. Ὅπως ἰδίαν μίαν ἕκαστον ὑπόστασιν θεὸν, καὶ κύριον ὁμολογεῖν τῇ χριστιανικῇ ἀληθείᾳ βιαζόμεθα. Οὕτω τρεῖς θεούς, ἢ τρεῖς κυρίους λέγειν τῇ καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα. Ὁ πατὴρ ἀπ' οὐδενός ἐστι ποιητός, οὔτε μὴν κτιστὸς· οὐ δὲ γεννητός. Ὁ υἱὸς ἀπὸ τοῦ πατρὸς μόνου ἐστίν, οὐ ποιητὸς· οὐ κτιστός, ἀλλὰ γεννητός. Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, οὐ ποιητὸν οὐ κτιστὸν, ἀλλὰ ἐκπορευτόν. Εἷς οὖν πατὴρ, οὐ τρεῖς πατέρες· εἷς υἱός, οὐ τρεῖς υἱοί. ἓν πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία πνεύματα ἅγια. Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ τριάδι οὐδὲν πρότερον, ἢ ὕστερον, οὐδὲν μεῖζον, ἢ ἔλαττον, ἀλλὰ σῶαι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις συναΐδιοι εἰσὶν ἑαυταῖς, καὶ ἴσαι, ὥστε

κατὰ πάντα καθὼς εἴρηται, καὶ τὴν μονάδα ἐν τριάδι σέβεσθαι δεῖ, καὶ τὴν τριάδα ἐν μονάδι. Ὁ γοῦν βουλόμενος σωθῆναι, οὕτω περὶ τριάδος φρονείτω. Πλὴν, ἀναγκαῖόν ἐστι, πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν ὅπως καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐν ὀρθῶς πιστεύσῃ. Ἔστι ἡ πίστις ὀρθὴ ἵνα πιστεύωμεν, καὶ ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, θεὸς, καὶ ἄνθρωπος ἐστι. Θεὸς ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς, καὶ ἄνθρωπος ἐκ τῆς οὐσίας τῆς μητρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τεχθείς. Τέλειος θεὸς, καὶ τέλειος ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς λογικῆς. καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑφιστάμενος. Ἴσος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, ἐλάττων τοῦ πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Ὃς εἰ καὶ θεὸς, καὶ ἄνθρωπός ἐστιν, οὐ δύο ὅμως, ἀλλ' εἷς ἐστι χριστός.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ

Εἷς δὲ οὐ τροπῇ τῆς θεότητος εἰς σάρκα ἀλλὰ προσλήψει τῆς ἀνθρωπότητος εἰς θεόν. Εἷς πάντως οὐ συγχύσει τῆς οὐσίας, ἀλλ᾽ ἑνότητι τῆς ὑποστάσεως. Καὶ γὰρ ὡς ψυχὴ λογικὴ, καὶ ἡ σὰρξ. εἷς ἐστὶν ἄνθρωπος, οὕτω καὶ ὁ θεάνθρωπος εἷς ἐστι χριστός. Ὃς ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. κατῆλθεν ἐν ᾅδου. Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς. κάθηται ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς καὶ θεοῦ παντοκράτορος. Ὅθεν ἥξει κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Οὗ τῇ παρουσίᾳ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀναστήσονται μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν. καὶ ἀποδώσουσιν ἐξ ἰδίων ἔργων τὴν ἀπολογίαν. Καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον, οἱ δὲ τὰ φαῦλα εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Αὕτη ἐστὶν ἡ καθολικὴ πίστις, ἣν ἐὰν μή τις πιστῶς πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δυνήσεται.

QVoto folio quilibet psalmorum initium sumat.

A

Ad te domine leuaui. folio 24
Πρὸς σὲ κύριε ἦρα.
Ad te domine clamabo. 27
Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι.
Afferte domino. 28
Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ.
Audite hæc omnes. 54
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα.
Attēdite popule Προσέχετε λαός. 91
Ad dominū cum tribularer. 155
Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι.
Ad te leuaui oculos meos. 157
Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς.
Audite cœli. 181
πρόσεχε οὐρανέ.

B

Beatus uir 2
Μακάριος ἀνήρ.
Beati quorum 32
Μακάριοι ὧν.
Benedicam dominum. 34
Εὐλογήσω τὸν κύριον.
Beatus qui intelligit. 46
Μακάριος ὁ συνιῶν.
Benedixisti domine 12
Εὐδόκησας κύριε.
Bonum est confiteri. 112
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογ.
Benedic anima mea. 122
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου.
Benedic anima mea. 124
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου.
Beatus uir qui timet. 139
Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβού.
Beati immaculati. 145
Μακάριοι ἄμωμοι.
Beati oēs Μακάριοι πάντες. 127
Benedictus dominus deus. 172
Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός.
Benedicite omnia 192
Εὐλογεῖτε πάντα.
Benedictus es domine. 190 et 192
Εὐλογητὸς εἶ κύριε.
Benedictus dominus deus. 195
Εὐλογητὸς κύριος.

C

Cum invocarem 4
Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με,
Confitebor tibi 8 & 139 & 166.
Ἐξομολογήσομαί σοι.

Conserua me Φύλαξόν με. 13
Cœli enarrant Οἱ οὐρανοὶ. 17
Confitebimur tibi. 87
Ἐξομολογησόμεθα.
Cātate domino. 116.118.et 178.
Ἄσατε τῷ κυρίῳ.
Confitemini domino.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ
126 129. 132. 143. & 164.
Credidi. Ἐπίστευσα. 143
Cantemus domino. 179
Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ
Confortatum est cor meū. 185
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.
Clamaui in tribulatione. 189
Ἐβόησα ἐν θλίψει.

D

Domine quid multiplicati. 3
Κύριε τί ἐπληθύν.
Domine ne in furore. 5
Κύριε μὴ τῷ.
Domine deus meus in te. 6
Ὁ θεὸς ὁ θεός μου.
Domine dominus noster. 7
Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν.
Dixit insipiens. 11
Εἶπεν ἄφρων.
Domine quis habitabit. 12
Κύριε τίς παροικήσει.
Diligam te domine. 14
Ἀγαπήσω σε κύριε.
Domine in uirtute tua. 19
Κύριε ἐν τῇ δυνάμει
Deus deus meus. 20
Κύριε ὁ θεός μου.
Dominus regit me. 22
Κύριος ποιμαίνει με.

Domini eſt terra. 23
Τοῦ κυρίου ἡ γῆ.
Dominus illuminatio mea. 26
Κύριος φωτισμός μου.
Dixit iniuſtus ut. 38
Φήσιν ὁ παράνομος.
Domine ne in furore. 41
Κύριε μὴ τῷ.
Dixi cuſtodiam. 43
Εἶπα φυλάξω,
Deus auribus percipe. 48
Ο θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν.
Deus noſter refugium. 52
Ο θεὸς ἡμῶν.
Deus deorum, dominus. 56
Θεὸς θεῶν κύριος.
Dixit inſipiens in corde. 59
Εἶπεν ἄφρων.
Deus in nomine tuo. 60
Ο θεὸς ἐν τῷ.
Deus repuliſti nos. 67
Ο θεὸς ἀπώσω
Deus deus meus ad te. 69
Ο θεὸς ὁ θεὸς.
Deus miſereatur noſtri. 74
Ο θεὸς οἰκτειρῆσαι.
Deus in adiutorium. 79
Ο θεὸς εἰς τὴν.
Deus iudicium. 82
Ο θεὸς τὸ κρῖμα.
Deus uenerunt gentes. 96
Ο θεὸς ἤλθοσαν.
Deus ſtetit in ſynagoga. 100
Ο θεὸς ἔστη.
Deus quis ſimilis tibi. 100
Ο θεὸς τίς.

Domine deus ſalutis, 105
Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας.
Domine refugium. 110
Κύριε καταφυγή.
Dominus regnauit. 113
Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν.
Deus ultionum dominus. 114
Ὁ θεὸς ἐκδικίσεων κύριος.
De nocte. 188
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει.
Dominus regnauit. 119
Ὁ κύριος ἐβασίλευ.
Domine exaudi orationem. 212
Κύριε εἰσαίκουσα.
Deus laudem meam. 136
Ὁ θεὸς τὴν.
Dixit dominus domino meo. 138
Εἶπεν ὁ κύριος
Dilexi quoniam. 142
Ἠγάπησα, ὅτι.
De profundis. 160
Ἐκ βαθέων.
Domine nō eſt exaltatum. 160
Κύριε οὐχ.
Domine probaſti. 167
Κύριε δοκίμασάς.
Domine clamaui. 169
Κύριε ἐκέκραξα.
Domine exaudi orationem. 171
Κύριε εἰσάκουσον.
Domine audiui. 186
Κύριε ἐσακήκοα.

E

Exaudi domine iuſtitiam. 13
Εἰσάκουσον κύριε.

Exaudiat te dominus. 19
Ἐπακούσαι σου κύριος.
Exaltabo te domine. 29
Ὑψώσω σε.
Exultate iusti. 33
Ἀγαλλιᾶσθε.
Expectans expectaui. 44
Ὑπομένων.
Eructauit cor meum. 50
Ἐξηρεύξατο.
Exaudi deus orationem. 61
Ἐνώτισαι ὁ θεός.
Eripe me de inimicis. 65
Ἐξελοῦ με.
Exaudi deus deprecationẽ. 68
Εἰσάκουσον ὁ.
Exaudi deus orationem. 70
Εἰσάκουσον.

Exurgat deus et dißipetur. 74
Ἀναστήτω ὁ θεός
Exultate deo adiutori. 98
Ἀγαλλιᾶσθε.
Ecce quàm bonum. 126
Ἰδοὺ δὴ τί καλόν.
Ecce nunc benedicite. 126
Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε.
Eripe me domine. 168
Ἐξελοῦ με κύριε.
Exaltabo te deus. 173
Ὑψώσω σε.

F

Fundamenta. 104
Οἱ θεμέλιοι.

I

In domino confido. 10
Ἐπὶ τῷ κυρίῳ.
Iudica me domine. Κρῖνόν με. 23
In te domine speraui. 30
Ἐπὶ σοὶ κύριε.
Iudica domine nocentes. 3[illegible]
Δίκασον κύριε.
Iudica me deus & discerne. 4[illegible]
Κρῖνόν με ὁ θεὸς, καὶ.
Iubilate deo omnes. 7[illegible]
Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ.
In te domine speraui. 80
Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλ.
Inclina domine aurem tuam. 105
Κλῖνον κύριε.
Iubilate deo omnis. [illegible]19
Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ.
In exitu Israel de AEgip. 140
Ἐν ἐξόδῳ ἰσραήλ.
In conuertendo dominus. 158
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι.

L

Laudate pueri dominum. 140
Αἰνεῖτε παῖδες.
Laudate dominum omnes. 143
Αἰνεῖτε τὸν κύριον.
Leuaui oculos meos. 156
Ἦρα τοὺς ὀφθαλ.
Letatus sum in his. 156
Εὐφράνθην ἐπὶ.
Laudate nomen domini. 163
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.
Lauda anima. Αἴνει ἡ ψυχή. 176
Laudate dominum quoniam. 176
Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι.

Lauda Hierusalem dominũ 176
Ἐπαίνει ἱερουσαλήμ,
Laudate dominum de cœlis. 177
Αἰνεῖτε τὸν κύριον.
Laudate dominum in sanct. 178
Αἰνεῖτε θεὸν.

M

Magnus dominus & lauda. 53
Μέγας κύριος.
Miserere mei deus secun. 57
Ἐλέησόν με.
Miserere mei deus quoniam. 62
Ἐλέησόν με.
Miserere mei. 63
Ἐλέησόν με ὁ.
Misericordias domini inæter.
Τὰ ἐλέη σου κύριε. 106
Misericordiam & iuditiũ. 120
Ἔλεον καὶ κρίσιν.
Memento domine David. 161
Μνήσθητι κύριε.
Magnificat anima mea do. 194
Μεγαλύνει.

N

Noli æmulari. 39
Μὴ παραζήλου,
Nonne deo subiecta. 68
Οὐχὶ τῷ θεῷ.
Notus in Iudæa. 87
Γνωστὸς ἐν τῇ.
Nisi quia dominus. 157
Εἰ μὴ ὅτι.
Nisi dominus edifica. 158
Ἐὰν μὴ κύριος.

O

Omnes gentes plaudite. 53
Πάντα τὰ ἔθνη.

P

Paratum cor meum. 135
Ἑτοίμη ἡ καρδία.

Q

Quare fremuerunt gentes. 2
Ἵνα τί ἐφρύαξαν.
Quemadmodum desyderat 47
Ὃν τρόπον.
Quid gloriaris. 59
Τί ἐγκαυχᾷ.
Quàm bonus Israel. 83
Ὡσ ἀγαθὸσ.
Qui regis Israel. 97
Ὁ ποιμαίνων.
Quàm dilecta. 101
Ὡσ ἀγαπητὰ.
Qui confidunt in domino. 158
Οἱ πεποιθότεσ.
Qui habitat in adiu. 111
Ὁ κατοικῶν.

S

Saluum me fac. 11
Σῶσόν με κύριε.
Si uere utique. 64
Εἰ ἀληθῶσ.
Saluum me fac deus. 77
Σῶσόν με ὁ θεὸς.
Sæpe expugnauerunt. 159
Πλεονάκισ.
Super flumina. 165
Ἐπὶ τὸν ποταμὸν.

Symbolum Atha. Quicunque uult.
Ὅστις βούληται σωθῆναι. 1696

T

Te decet hymnus deus. 71
Σοὶ πρέπει ὕμνος.

V

Verba mea auribus perci. 4
Τὰ ῥήματά μου.
Vsque quo domine. 11
Ἕως πότε κύριε.
Voce mea ad dominum cla. 88
Φωνῇ μου πρός.
Venite exultemus. 15
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα.
Voce mea ad dominum. 170
Φωνῇ μου.

Τῷ Θεῷ Δόξα.

ΕΚΤΕΤΥΠΩΤΑΙ
ἐν Ἀργεντίνῃ τῇ ἐλευθέρᾳ, ἐν οἰκίᾳ
Βολφίου τοῦ Κεφαλαίου. ἔτει τῆς
σωτηρίας ἡμῶν.
αφμε. 1545.
Μηνὶ βοηδρομιῶνι.

R